

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 57

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 17 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4929/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desfasaments en el projecte de dic exterior a Ciutadella. 2642
  - 2) RGE núm. 4927/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a repartiment del 0,7% de l'IRPF. 2643
  - 3) RGE núm. 4928/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desproveïment d'oxigen a l'hospital de Can Misses. 2644
  - 4) RGE núm. 4930/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de creixement econòmic a les Illes Balears. 2645
  - 5) RGE núm. 4796/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per potenciar l'ús dels albergs juvenils. 2646
  - 6) RGE núm. 4931/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Pla director sectorial de transport. 2647
-
-

7) **RGE núm. 4934/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport de mercaderies perilloses. 2648

8) **RGE núm. 4935/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussions de les mesures fiscals. 2649

9) **RGE núm. 4936/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a malalties rares. 2649

10) **RGE núm. 4937/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions adreçades a la tercera edat davant l'apagada analògica. 2650

11) **RGE núm. 4932/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del quart conveni de carreteres. (**Ajornada**). 2650

12) **RGE núm. 4933/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del primer any del segon mandat del Govern del president Rodríguez Zapatero. (**Ajornada**). 2650

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1023/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central. 2651

III. MOCIÓ RGE núm. 4835/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9826/08. 2657

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4868/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'una ponència d'estudi per a la reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears. 2663

2) **RGE núm. 8181/08**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Mixt, relativa a l'Oficina d'estrangeria a Eivissa. 2668

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió amb el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4929/09, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desfasaments en el projecte de dic exterior a Ciutadella.

La primera és relativa al desfasament dels projectes del dic exterior de Ciutadella. La formula la Sra. Assumpta Vinent. Té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, segons les previsions, el dic de Ciutadella, el dic de Son Blanc hauria d'estar acabat el mes de maig d'enguany, coincidint amb l'inici de la temporada turística. Però a dia d'avui ens trobam que s'ha construït només un 20% d'aquesta important i necessària infraestructura per a Ciutadella i també per a Menorca. Sense cap dubte els ciutadellencs en particular i els menorquins en general han posat moltes expectatives en la seva construcció i amb el que suposarà quan estigui operatiu.

Per satisfer d'alguna manera la inquietud que la publicació del retard de les obres genera a la població de Menorca i a Ciutadella, des del Grup Parlamentari Popular ens veim amb la necessitat i l'obligació de demanar al Govern balear que ens doni les explicacions pertinents per aquest gran retard d'aquestes obres tan importants i quins són els desfasaments i les causes que impedeixen el normal desenvolupament d'aquestes obres. Supòs que no em contestarà com el President del Consell Insular de Menorca, el Sr. Marc Pons, que tira pilotes fora i, com sempre, cerca altres culpables i no és responsable amb allò que diu, perquè creim que açò és de covards i per tant, nosaltres com que no som covards, sinó que som valents i el que volem és el bé de Ciutadella i de Menorca en general també, volem el dic. I per açò ho demanam.

Gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Per donar resposta té la paraula el Sr. Miquel Àngel Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament, les obres d'ampliació del port de Ciutadella duen un retard considerable, i això és una cosa que ens preocupa de forma important. De totes maneres jo, abans de

contestar-li la pregunta, li voldria dir que li agraeisc el to de la pregunta i m'agradaria i ho deman a tots els grups d'aquesta cambra, que en un tema tan important per a Menorca com són les obres d'ampliació del port de Ciutadella no ens dediquem en fer política en lletra petita, sinó que entre tots mirem que aquest projecte tiri endavant i tiri endavant de la millor manera possible perquè és un gran projecte molt important per a Menorca.

Actualment l'obra està en el mes 22 d'execució. Quan se va adjudicar el termini d'execució era de 24 mesos, estam per tant, ja a la recta final del termini que en un principi tenia aquesta obra, estam en el mes 22. I de moment, segons un informe amb data d'ahir del director d'obra, s'ha certificat per obra executada un import de 19 milions d'euros, és a dir, un 38% del total de l'obra. Això no vol dir que no se n'hagi fet una mica més, perquè evidentment hi ha obra que s'està fent que encara no ha estat certificada, però, en qualsevol cas, evidentment encara està molt per davall del percentatge d'execució de l'obra que hauríem de tenir a dia d'avui.

L'informe del director d'obra parla de diferents circumstàncies que han provocat aquest retard, des de problemes per a l'obtenció de permisos de voladura a la pedrera allà on s'havien d'extreure els materials, fins a la climatologia que aquests dos darrers hiverns ha estat particularment adversa; dificultats en el desenvolupament d'una obra innovadora, en un entorn d'alt valor paisatgístic, que ha obligat a anar amb una especial cura en determinades coses, tant per consideracions estètiques com ambientals; i un tema que és més imputable a la UTE, que és la falta de maquinària específica per a la fabricació dels caixons, que va ser retirada de Barcelona el juliol del 2008 i que encara no hi ha tornat.

Per tant, estam parlant d'un conjunt de causes i evidentment això ens obligarà segurament, i els informarem puntualment així com es vagin prenent les decisions, a prorrogar el termini d'execució d'aquesta obra perquè moltes d'aquestes causes no són òbviamet imputables a l'empresa, sinó a circumstàncies externes que en una obra tan complicada jo crec que per tots són comprensibles.

En qualsevol cas, intentarem donar a tots els grups d'aquesta cambra i en els ciutadans de Menorca tota la informació així com la tenguem. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per part del Partit Popular no fa falta que li digui que trobarà ajuda i suport en tot allò que es faci perquè aquesta obra trobi una solució i ràpida. Tampoc no fa falta que li digui, crec que ho deu saber, que som una de les més fermes lluitadores perquè hi hagi aquestes infraestructures a Ciutadella. En nosaltres trobarà consens, no trobarà crispació i li agrairem que de primera mà ens vagi informant de com està el tema, les solucions que es vagin trobant, perquè també vostè sap que és una obra que té el consens de totes les formacions polítiques de Menorca i també de tota la societat en general, entitats, associacions. Per tant, en nosaltres trobarà suport i

vertaderament volem solucions. Li agrairem que ens ho vagi explicant. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent.

I.2) Pregunta RGE núm. 4927/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a repartiment del 0,7% de l'IRPF.

La següent pregunta la formula el diputat Sr. Antoni Alorda i és relativa al repartiment del 0,7% de l'IRPF. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, com vostè sap el Govern de l'Estat s'ha reservat la gestió dels ingressos procedents de la casella de l'IRPF sobre "altres fins socials". Amb l'excusa d'exercir competències fiscals, en aquest cas sobre l'IRPF, recupera atribucions en matèria social que són competència autonòmica. Tanmateix, com és natural, el ministeri no fa la convocatòria a través del Ministeri d'Hisenda, sinó que la fa a través del Ministeri de Polítiques Socials.

Per això, al nostre parer, el que caldria és repartir el centenar de milions que recapten per a aquest concepte i que fossin les comunitats autònomes les que el repartissin. A més, l'esborrany de la convocatòria de subvencions limitava les entitats que hi podien accedir perquè havien de tenir un abast estatal. Sembla que al final aquest punt sí que s'ha pogut reconduir i que totes les ONG podran participar d'aquest fons, tot i que nosaltres voldríem tenir garanties que aquests projectes puguin afectar i puguin quedar circumscrits a les Illes Balears.

En tot cas, vos demanam el vostre parer, quina valoració fa la Conselleria d'Afers Socials de les mesures que el Ministeri d'Educació, Polítiques Socials i Esports ha pres en relació al repartiment del 0,7% de l'IRPF entre les ONG? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. La Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes. Efectivament, a la Conferència Sectorial celebrada dia 4 de febrer d'aquest mateix any, sobre temes del Pla nacional d'inclusió, l'Estat a través de la ministra va informar de la voluntat política de modificar el repartiment de l'IRPF, allà on només hi poguessin participar ONG que tenguessin un caràcter estatal, tot i que va dir que considerava que caràcter estatal seria la presència d'una ONG a dues comunitats autònomes.

En aquella mateixa reunió diverses comunitats autònomes, entre elles la nostra, varen mostrar el seu desacord davant d'aquesta modificació per diferents temes. Un, perquè era afavorir les grans ONG davant possibles ONG petites, de caràcter local o autonòmic; obligar a les petites ONG a crear estructures innecessàries, un es pot federar si vol, però no per temes d'IRPF; i després que hi havia moltes ONG que podien tractar temes específics de comunitats autònomes i que en aquest cas no quedaria cobert per l'IRPF.

Arran de la pressió i de la discrepància manifestada per les comunitats autònomes i d'una proposició no de llei presentada en el Parlament estatals, es va arribar a l'acord polític en dos temes. Un, que per a l'any 2009 s'aplicaria el mateix criteri que l'any 2008, per tant, les ONG autonòmiques i locals es podrien presentar. I l'altre, el compromís de l'Estat que per a l'any 2010 les comunitats autònomes poguessin participar en la gestió i en la decisió del repartiment d'aquest IRPF. Entre altres coses, com vostè deia, perquè es recull a la nostra comunitat autònoma.

Per a més informació, li diré que del total dels 100 milions que es varen recollir que del total dels 100 milions que se varen recollir d'IRPF a nivell estatal, 2.237 varen correspondre a la nostra comunitat autònoma, se'n varen beneficiar 92 projectes, que es varen aplicar a 36 ONG, 92 projectes de caràcter social que varen afavorir 36 ONG. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el Sr. Alorda?

I.3) Pregunta RGE núm. 4928/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desproveïment d'oxigen a l'hospital de Can Misses.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa al desproveïment d'oxigen a l'Hospital de Can Misses i que formula la Sra. Carmen Castro. Té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'agost del 2008, l'Hospital de Can Misses per funcionar amb normalitat va haver de fer ús dels estocs que hi havia a l'illa d'oxigen i altres gasos medicinals, perquè es va produir una falta de subministrament, a causa de la manca de vaixells per al transport d'aquestes mercaderies, considerades perilloses.

Quan pensàvem que aquest problema ja estaria resolt, veiem amb sorpresa i preocupació en els mitjans de comunicació que estem igual. A les nostres illes no tenim assegurat el subministrament d'aquestes substàncies i es podrien tornar a repetir els problemes, no només als hospitals, sinó també a altres sectors.

Quines mesures pensen prendre per assegurar el subministrament de gasos medicinals a tots els hospitals de les Illes? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Castro. En primer lloc, li vull dir que en cap moment, en cap moment, no va mancar oxigen ni cap altre gas medicinal a l'Hospital de Can Misses. És veritat que a l'estiu de l'any passat hi va haver un problema de transport de mercaderies perilloses, però això no va suposar que l'hospital es quedàs sense oxigen, ni molt manco. Per seguretat s'ha ampliat el dipòsit per emmagatzemar-lo i també s'ha ampliat el nombre de bombones d'oxigen de seguretat.

I li ho repetesc, l'Hospital de Can Misses en cap moment no es va quedar sense oxigen ni sense gas medicinal. Per tant, crec que no hem de fer alarmisme.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. En cap moment no he dit que l'Hospital de Can Misses es quedés sense oxigen i sense gasos medicinals. El que he dit és que va haver de fer ús dels estocs que hi havia a l'illa d'Eivissa, que són limitats. I vostè no m'ha contestat, perquè si les mesures que pensa prendre és augmentar el nombre de bombones d'oxigen, jo li dic que aquesta no és la solució, ni per a Can Misses, ni per a la resta d'hospitals de les illes.

Allò que han de solucionar vostès, i vostè com a conseller de Salut en té la responsabilitat, és assegurar la continuïtat en els serveis i la prestació dels serveis per als nostres ciutadans. I el que ha de fer són les gestions pertinents amb el seu company conseller de Mobilitat, amb el Ministeri de Foment o amb el seu amic Sr. Zapatero perquè declarin servei públic el transport de les mercaderies essencials... -sí, no cal que rigui, Sr. Conseller-, el transport de les mercaderies essencials considerades perilloses a les nostres illes, que no està assegurat en aquests moments i que sí ho estava quan governava el Partit Popular, i vostè com a conseller es pensa que la seva única funció és criticar l'anterior Govern del Partit Popular.

Sr. Conseller, aquesta manca de tenir assegurat el subministrament d'aquestes mercaderies no és que un reflex, per una banda de la mala gestió del Govern central quant a transport públic a les nostres illes, i per una altra de la irresponsabilitat d'aquest Govern que és incapaç d'exigir al Govern central un transport públic com Déu mana. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Castro. Miri, nosaltres som responsables i hem donat solucions, hem donat solucions on no les vàrem trobar, on no les vàrem trobar. Poden riure, poden fer el que vulguin, m'és igual. Mirin, nosaltres ens vàrem trobar que a l'Hospital de Can Misses hi havia un dipòsit de 10.000 metres cúbics, sap ara quants de metres cúbics té el dipòsit que hem posat nou? Pràcticament el doble, això no li interessa, és igual. És a dir, nosaltres som responsables i cercam solucions...

(*Remor de veus*)

... si em volen escoltar xerraré, en cas contrari no xerraré, Sra. Presidenta.

Hem passat de 10.000 a 19.000 i busques metres cúbics del dipòsit d'oxigen. A més, hem doblat les bombones d'oxigen medicinal. Això ens dona per una banda un percentatge de bombones que dona autonomia de 48 hores, i el dipòsit de gasos medicinals dona autonomia per un mes i mig. Això és competència de la Conselleria de Salut. Primer, responsabilitat, no fer alarmisme, hem doblat la capacitat d'emmagatzemar aquests productes i l'hem dotat d'una autonomia d'un mes i mig, molt més d'allò que vostès varen deixar.

Evidentment el Govern, a través de la Conselleria de Mobilitat, fa les gestions oportunes tant amb Foment com amb les entitats navilieres per estabilitzar, normalitzar i assegurar els subministraments; però des de la Conselleria de Salut hem doblat allò que vostè varen deixar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

I.4) Pregunta RGE núm. 4930/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de creixement econòmic a les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta sobre previsions de creixement econòmic de les Illes Balears. La formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la pregunta va relacionada amb una informació que es va substanciar en els mitjans de comunicació fa aproximadament deu dies, on dues fonts molt autoritzades, les citaré, el Centre de Recerca Econòmic, ni més ni manco!, un consorci entre la Universitat i Sa Nostra, varen pronosticar un creixement zero per a enguany de la nostra economia; i el mateix dia pràcticament, també a un informe de conjuntura, la Cambra de Comerç va pronosticar un decreixement durant l'any 2009 d'un 1,5%, la seva cap de Servei d'Estudis, la Sra. Cati Barceló, i el Sr. Riera són dues persones molt autoritzades en matèria econòmica.

La resposta immediata per part seva i per part del seu entorn, va ser desautoritzar aquestes previsions dient que no era així, la previsió era que es creixeria entre un 0,2 i un 0,5. Però com que no va ser suficientment explicat al meu parer i al parer de molta gent, li demanam que aquí a la cambra i perquè quedi en aquesta memòria col·lectiva que és el *Diari de Sessions*, expliqui vostè els arguments que li permeten sostenir que creixerem entre un 0,2 i un 0,5 enguany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, en cap moment des de la Conselleria d'Hisenda no es va desautoritzar ningú, perquè les previsions econòmiques són això, previsions, no certeses. Quan es calculen les previsions de creixement econòmic i ho fan totes les entitats del món, des de la Reserva Federal, el Banc Mundial, la Unió Europea, etc., fan perspectives de previsió, en absolut no són certeses. Per tant, ningú té autoritat ni autorització per desautoritzar -valgui la redundància- cap altra entitat que estigui fent una previsió econòmica. Les previsions obeeixen a això, a una sèrie de càlculs de prospectiva econòmica i que l'enorme volatilitat que té l'economia actualment és el que fa que la disparitat sigui tan gran.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que la prudència és la virtut principal del conseller. Jo li deman que concret i expliqui per què hi ha aquesta, si no desautorització, discrepància. Vostè convindrà amb mi que no ho diu un portaveu de l'oposició o un senyor que passa pel carrer. Ho estan dient dues entitats molt acreditades, supòs que vostè les reconeix com a molt serioses i prestigioses, i per molta volatilitat que hi hagi en el món econòmic i per moltes previsions que hi hagi, vostè convindrà amb mi que hi ha una discrepància molt evident, com ja hi ha una autodiscrepància de vostè mateix amb els seus mateixos pressuposts que va fer aprovar a aquesta cambra.

Jo he de pensar, si vostè no ens diu el contrari, que realment hi ha un interès per intentar fer veure que aquestes projeccions i aquests pronòstics que poden ser més o menys certs, però que discrepen del que vostè fa, hi ha una intenció -dic- per part del Govern de minimitzar-los. Efectivament, acceptar aquestes previsions de decreixement convidaria a una revisió pressupostària i a un reajustament dels nostres números i per això vostè no hi vol passar.

Aprofit, Sra. Presidenta, per acabar i al fil de l'actualitat, per demanar-li si el seu tan estimat i tantes vegades citat aquí, Sr. Krugman, va explicar ahir a Madrid i abans d'ahir a Sevilla que les perspectives espanyoles són aterridores. M'agradaria que en el torn que li correspon ara, si vol naturalment, faci una valoració d'aquests plantejaments.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sr. Fiol, em demana que faci una classe d'economia en dos minuts i és molt difícil. La meua capacitat de síntesi no és tan elevada. En relació amb les previsions, Sr. Fiol, jo el convida que vostè repassi les previsions que es varen fer entre el 2004 i el 2007 per part de totes les institucions i comprovarà clarament com hi ha disparitat en les previsions, perquè les previsions són això, els càlculs de previsió són això. I els matisos en aquest aspecte responen a les bases de dades que cada institució està fent servir.

En aquest aspecte, el futur econòmic no és una ciència exacta, no hi ha cap mena de persona que tinguí una bola de vidre i digui l'economia anirà per aquí o anirà per allà. Avui en dia cap institució sensata no dona pautes realment estrictes quant a l'evolució de l'economia mundial, perquè ningú no ho sap. Simplement per això, que ningú no ho sap.

I evidentment nosaltres feim una previsió que li vull recordar, de les cinc previsions que existeixen en aquests moments per al 2009, de les cinc previsions que existeixen, la del CRE, la d'Hispalink, la del Govern, la de Banca March, i la darrera em pareix que és de la Cambra de Comerç, de les cinc previsions, quatre d'elles estan entre fregar el 0, com va dir el CRE, i el 0,5; la Banca March parla d'un 0,5% de creixement el 2009, Hispalink parla d'un 0,2, el Govern parla d'un 0,2 al 0,5, i el CRE parla de fregar el 0, i la Cambra de Comerç és l'única institució que parla d'un creixement negatiu del -1,5%.

Per tant la previsió del Govern no és tan extrema ni està tan desgavellada, i no es descoordina tant, Sr. Fiol, no es descoordina tant del que estan dient altres institucions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

I.5) Pregunta RGE núm. 4796/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per potenciar l'ús dels albergs juvenils.

La següent pregunta és relativa a mesures per potenciar l'ús dels albergs juvenils. La formula el Sr. Josep Melià. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en el cas de la Conselleria d'Esports i Joventut molt sovint destacam la feina que es fa en matèria d'esports, però la matèria de joventut queda sovint en un segon terme. Precisament perquè consideram que és important la tasca que s'està fent en joventut i que en el cas de joventut hi ha uns equipaments que es poden dinamitzar i aprofitar molt més, formulam al conseller aquesta pregunta: quines mesures té previstes dur a terme la conselleria per aconseguir potenciar l'ús dels albergs juvenils?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Qui contesta? El Sr. Cañellas té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, primer de tot, òbviament, obrir els albergs durant 12 mesos a l'any, és a dir, fer tot el possible a nivell de personal, a nivell de recursos i a nivell de proveïdors perquè es pugui tenir tots els caps de setmana almanco les instal·lacions obertes.

Després allò segon és començar a fer reformes perquè els minusvàlids puguin accedir-hi. Jo crec que persones que tenen discapacitats, que puguin emprar els albergs, com poden ser *Menudos Corazones* o poden ser les persones que vagin en cadira de rodes, és important, perquè crear programes ells significarà que albergs, o campaments, o activitats estiuenques que normalment no poden tenir, ho puguin tenir, i d'aquesta manera, bé, és un segment nou que pot tenir l'ús d'aquests albergs, però també arreglam una marginació que s'està produint dintre d'aquest tipus de col·lectius.

Després també potenciar l'ús d'aquestes instal·lacions per federacions i clubs esportius. Hi ha molts de clubs que vénen d'Eivissa, de Menorca, a competir a Mallorca i poden utilitzar aquests albergs -els caps de setmana estan oberts- perquè la seva estada a l'illa de Mallorca sigui més barata, i d'aquesta manera també ajudam els clubs perquè la seva economia tinguí una

mica d'alè quant al fet que sigui menys cara, i per altre costat també donam un servei a aquesta instal·lació durant els mesos que està tancada o que estava tancada fins ara. Després firmar convenis amb altres institucions perquè les puguin emprar per als seus programes, com és el cas, per exemple, de la Conselleria d'Educació amb el seu programa "D'illa a illa", que pot utilitzar aquestes instal·lacions com a llocs per fer, diguem, estades.

Després també incloure els nostres albergs dintre dels programes nacionals o programes més concrets regionals de rutes, diguem, per a alberguistes. Hi ha distintes maneres, hi ha distintes rutes que s'estan promocionant dintre de la xarxa d'albergs nacionals, i nosaltres que estiguem inclosos perquè la gent que vulgui potser fer alberguisme d'aigua idò sàpiga que tenim un alberg aquí on poden fer aquestes coses.

Després fer activitats singulars des de la Conselleria de Joventut, activitats que poden agradar als joves, i després, òbviament, difondre que està obert durant 12 mesos a l'any perquè totes les entitats que durant els mesos d'hivern normalment no estaven avesades que estiguessin oberts, idò sàpiguen que aquestes instal·lacions estan obertes i les puguin emprar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas.

I.6) Pregunta RGE núm. 4931/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Pla director sectorial de transport.

La següent pregunta és relativa a la modificació del Pla director sectorial de transports, i la formula la Sra. Margalida Cabrer. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el conseller de Mobilitat té entre les seves teòriques funcions fer alguna cosa en transport públic. Els projectes fins ara presentats estan tenint una oposició institucional, social, i fins i tot dins el mateix govern, bastant important.

Però nosaltres avui el que li volem demanar és sobre la seva legalitat. El Pla director sectorial de transports de les Illes Balears determina clarament que les vies del tren, al seu pas per Manacor, seran soterrades; detalla el nombre d'estacions soterrades, quilòmetres soterrats i altres característiques del projecte. Aquest pla té rang de norma reglamentària, la qual cosa implica que els projectes no poden anar en contra de les seves determinacions. Vist que el conseller ha descartat el soterrament, quan pensa modificar el Pla de transports?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. No, Sra. Cabrer, de moment la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori no veu necessitat de modificar en absolut el Pla director sectorial de transports. Més aviat al contrari, del que veu necessitat és d'aplicar-lo, atès l'endarreriment que du fins ara. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, vostè, abans de fer aquest tren tram que xaparà Manacor en dos i que anirà a una velocitat tan competitiva com són 50 quilòmetres per hora, ha de modificar el pla, tant si li agrada com si no li agrada vostè ha de modificar el pla, i fer informació pública d'aquesta modificació, i consensuar amb les institucions afectades i avaluar el seu impacte. Vostè canvia la planificació que sí recollia les al·legacions presentades per un projecte nou i que a més ningú no vol, per no parlar d'altres projectes, que ja en parlarem, que també tenen contradiccions amb el Pla director sectorial de transports.

Jo crec que vostè està demostrant com a conseller de transport públic un gran despropòsit. Després de donar lliçons a tothom resulta que no és capaç de posar res en marxa, ha aconseguit que PP, PSOE i UM estiguin en contra del tren d'Alcúdia, ha aconseguit que PP, UM i els veïnats de Manacor estiguin en contra del tren tram de Manacor, o el batle de Son Servera. Poble que visita, poble que vostè, Sr. Conseller, revoluciona. Com pot anar vostè a presentar un projecte a Manacor que va en contra del pla i sense negociar-lo amb ningú? Jo li dic que això és despotisme; per això volia vostè la Conselleria de Mobilitat?, per això volia la conselleria del transport públic?, per no fer res, enfrontar-se a tothom i transformar el transport públic en un problema?, perquè vostè està transformant el transport públic en un problema, Sr. Conseller. Faci les coses bé, modifiqui el Pla de transports, doni al·legacions a tothom, consensui els projectes i compleixi amb la seva legalitat, perquè nosaltres ens demanam cap on es mou el conseller de Mobilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cabrer, vostè sap que la normativa del Pla sectorial de transports està en el Decret 41/2006, i a partir d'aquí des de la Conselleria de Mobilitat i els seus serveis jurídics, també, no es considera necessària cap modificació del Pla director sectorial, ja que els projectes i les prioritats d'aquest govern estan en la línia del Pla director sectorial.

Si vostè es refereix concretament, perquè jo crec que vostè em demana per la modificació, tot i que aprofita la pregunta per dir tota una sèrie de coses al seu parer, que em pareix molt bé, però, bé, jo li contest el que vostè em demana, si vostè es refereix concretament al soterrament de les línies del tren convencional, tot i que no figura a la part normativa i es considera una disposició orientativa i sense terminis, li he de dir que la Conselleria de Mobilitat m'està molt d'acord, també, i la considera molt adequada, i la defensa. Ara bé, sempre que es refereixi a tren convencional, que efectivament crea un efecte barrera i sempre que el soterrament sigui tècnicament viable i aconsellable, la qual cosa és ben clara des de part de l'Administració.

De totes formes, miri, Sra. Cabrer, vostè és que arribarà a fer càtedra de demanar als altres allò que vostè no compleix, perquè el que jo sí veig a la part normativa del Pla director sectorial és que s'havia d'apostar pels trens elèctrics, i això sí que està a la part normativa, i jo veig que vostè va comprar, i el 2005 ens du, 10 unitats de diesel, i no veig cap modificació que fes vostè al Pla director sectorial. És a dir, aquestes modificacions que ara tant la preocupen, vostès no les va fer. Per tant, Sra. Cabrer, miri, jo li record que aquest govern el que fa és impulsar el Pla director sectorial i precisament intentar recuperar tot aquell retard que du des de la seva legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.7) Pregunta RGE núm. 4934/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport de mercaderies perilloses.

La següent pregunta és relativa al transport de mercaderies perilloses. La formula el Sr. Josep Maria Costa i Serra. Té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, abans ja a l'anterior pregunta ja s'ha parlat del transport en matèria sanitària, i per tant jo crec que és adient a dia d'avui preguntar-li, a vostè, quines són les gestions que es realitzen per millorar el transport de mercaderies perilloses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Costa, efectivament hi ha un problema que comença a ser greu en el transport de mercaderies perilloses. Miri, fins al 2008 hi havia vaixells de càrrega que feien aquest transport tres vegades per setmana a Mallorca i dues vegades a Eivissa i a Menorca. A partir del mes d'octubre de 2008 la naviliera operadora d'aquest contracte comunica que a partir d'ara es farà aquest transport en vaixells híbrids, és a dir, vaixells de passatgers i càrrega, evidentment per separat, i redueix les freqüències de tal manera que proposa a Mallorca dues anades però un sol retorn, i després proposa una vegada per setmana a les altres illes.

La conselleria, des que sap això, doncs es posa en contacte amb la naviliera, es posa en contacte amb Foment, i una vegada confirmat això també impulsa una comissió de seguiment de transport de mercaderia perillosa. Aquesta comissió de seguiment, que està liderada per la Cambra de Comerç, formada també per la Direcció General de Transport Aeri i Marítim, els empresaris i tot el sector, així com la naviliera, fa tota una sèrie de propostes, i a partir d'aquí doncs les gestions de la conselleria han permès, diguem, temperar la situació sobretot durant l'hivern, de tal manera que per exemple ara hi ha dues anades i dues retornades dels envasos buits, i això ha permès passar l'hivern d'una manera relativament normal, tot i que continuen les reivindicacions i sobretot la preocupació que cara a l'estiu hi pugui haver un desabastament en mercaderies com pugui ser oxigen, nitrogen, clor, acetilè, gas natural i àcids diversos.

La competència d'aquest tema és una competència de Foment, no és una competència de la comunitat autònoma, tot i que nosaltres estam insistint molt en aquest tema, feim una reivindicació clara que es compleixi aquest contracte, o si aquest contracte no és prou definit doncs en principi que s'acabi de definir, i una reivindicació molt clara davant Madrid que els nostres empresaris i els nostres sectors, sobretot sectors tan sensibles com puguin ser aquests, per exemple el tema del turisme en molts de temes de mercaderies d'aquest tipus, doncs no tinguin una discriminació respecte d'altres empreses o altres sectors de la península pel simple fet de ser una comunitat insular.

Per tant estam molt damunt el tema, jo mateix m'he desplaçat a Madrid per parlar amb Foment, el que passa és que ara mateix Foment no dóna una resposta clara, sí uns compromisos però no una resposta clara i per escrit amb un contracte que donaria tranquil·litat a tot el sector.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.8) Pregunta RGE núm. 4935/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussions de les mesures fiscals.

La següent pregunta és relativa a repercussions de les mesures fiscals, que formula el Sr. Josep Carretero. Té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, de tots és coneguda la difícil situació econòmica que estan passant totes les economies mundials, fruit d'uns anys en què el liberalisme econòmic ha imposat les seves teories desreguladores. Ara, però, tothom reclama intervenció pública, control i regulació dels mercats, principalment financers.

No es pot negar que Espanya és un dels països més afectats en termes d'ocupació, però també segons el Fons Monetari Internacional Espanya és l'únic país europeu que ha fet els deures amb un pla d'estímul fiscal que supera el 2% del seu PIB. Per tant qui acusa el Govern espanyol de no actuar no coneix la realitat internacional, i són molts que, coneixedors d'aquesta realitat, denuncien que Espanya és l'únic país amb una oposició que es nega a cooperar amb el Govern per lluitar contra la crisi.

I dins el nostre país també totes les comunitats autònomes travessen greus problemes, i destaquen per damunt les altres aquelles que més han basat el seu creixement en la construcció i el sector immobiliari, i per tant en l'especulació, la destrucció del territori i amb una conseqüència que hi va estretament lligada, com és la corrupció. La nostra comunitat no va fugir d'aquesta febre especulativa, que va ser reforçada per unes polítiques d'obres públiques de gran impacte, d'enorme cost i d'un desviacions pressupostàries que han malmès les possibilitats d'actuació de l'actual Govern. Així i tot el nostre grup parlamentari considera que aquest govern ha reaccionat, ha actuat i ha anat aprovant tota una sèrie de mesures per pal·liar aquesta situació i ajudar a reactivar l'economia.

Sabem que és prest per conèixer els resultats d'aquestes mesures, però li volem demanar com valora el conseller d'Hisenda les mesures fiscals aprovades recentment i quines han estat les seves repercussions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament és prest encara per fer una valoració amb dades diguem-ne més reals o més objectives, perquè hem d'acabar el projecte de l'IRPF per al mes de maig, juny; s'ha de tancar per tant el programa de tributació i a partir d'aquí sí que disposarem de variables assenyades i concretes sobre la repercussió estricta de les mesures fiscals. En nom del rigor tributari ha de ser així.

De totes maneres vull recordar que aquestes mesures es componen d'un seguit de factors que varen ser millorats en seu parlamentària a partir d'una sèrie d'aportacions que es varen fer des del partit de l'oposició i des dels mateixos partits del pacte, i en aquest aspecte pensam que les conseqüències de tot plegat seran positives, particularment per a les empreses familiars, per a col·lectius vulnerables, que eren els nostres principals destinataris d'aquestes mesures fiscals. No obstant això li reiter que hem d'esperar a tancar el programa de l'IRPF el mes de maig, juny, per tenir dades concretes quantitatives al respecte.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.9) Pregunta RGE núm. 4936/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a malalties rares.

La següent pregunta, la formula la Sra. Maria Torres, i és relativa a malalties rares. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat 28 de febrer va ser el primer dia mundial de les malalties rares. Una malaltia rara és aquella que té una baixa freqüència entre la població, i perquè sigui qualificada com a rara ha de tenir una presència numèrica que la comunitat europea ha definit com per 1 de cada 2.000 ciutadans.

Existeixen entre 6.000 i 8.000 malalties rares, i aquest diversitat, juntament amb aquesta baixa freqüència que és dona entre la població, fa que siguin malalties molt desconegudes i que els malalts i les seves famílies tardin molt de temps a rebre una orientació específica, un diagnòstic i, en definitiva, una orientació de com abordar aquestes malalties. A més els malalts amb aquestes malalties rares tenen obstacles per accedir als medicaments que estan en fase d'investigació o als qualificats com a orfes.

Per tot això vull preguntar al conseller de Salut i Consum quines iniciatives té previstes dur a terme la Conselleria de Salut i Consum per millorar l'abordatge i l'eficàcia en la resposta respecte de les malalties qualificades com a rares.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Torres. Com vostè molt bé ha dit les malalties rares són un problema de salut pública, són malalties normalment, en un percentatge molt alt, hereditàries, que són cròniques i que afecten molt poques persones. Però la qüestió és que n'hi ha moltes, es creu que hi ha entre 6.000 i 8.000 malalties que reuneixen aquests criteris,

i per tant podríem trobar-nos davant d'una xifra de 3 milions d'espanyols que estarien afectats per una malaltia rara.

Quina és la realitat actual? La realitat actual és que els afectats estan en una situació moltes vegades d'invisibilitat, no són visibles per la societat i difícilment són visibles pel sistema sanitari, entre altres coses perquè moltes vegades no se sap ni per què estan provocades i secundària, com que no hi ha interès, entre cometes, de la indústria farmacèutica, no hi ha tractament per a moltes d'aquestes malalties. Per tant és important fer recerca i és important que l'Administració faci passes perquè com a mínim aquestes persones siguin més visibles i especialment els seus problemes.

Nosaltres estam desenvolupament una estratègia que s'està fent a nivell estatal, que és l'estratègia de la salut en malalties rares. Com vostè ha dit nosaltres ja hem anunciat la constitució d'un comitè tècnic de malalties rares dins aquesta estratègia nacional, com l'aplicam a les nostres illes. És una estratègia que vol treballar, bàsicament, en diverses línies com és cercar indicadors de salut pública; actuar en prevenció, específicament actuar en detecció precoç; procurar fer una atenció integral perquè hi ha altres disciplines no estrictament mèdiques que són necessari aportar-hi; col·laborar en temes de teràpia, de recerca i especialment en tot allò que pugui millorar la qualitat de vida d'aquestes persones.

És molt important treballar després en problemes específics, en formació, en personal sanitari precisament per donar coneixement i per fer una detecció més precoç d'aquestes malalties. Nosaltres estam en contacte amb moltes persones afectades i amb les seves famílies, els ajudam -en primer lloc- a constituir-se com a associació perquè puguin fer-se més visibles i treballam en aquesta línia, amb els afectats, intentant augmentar la formació específica del personal sanitari i properament també crearem un registre balear d'anomalies congènites i malalties rares que no existeix a la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.10) Pregunta RGE núm. 4937/09, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions adreçades a la tercera edat davant l'apagada analògica.

La següent pregunta és relativa a accions adreçades a la tercera edat davant l'apagada analògica. La formula la Sra. Aina Crespí. Té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sobre l'apagada analògica de la televisió i, per tant, l'encesa digital li hem fet un parell de preguntes al conseller d'Economia, Hisenda i Innovació. Fa poc ja ens va explicar les actuacions que tenia planificades per informar la ciutadania sobre aquest fet, campanyes de comunicació per tal que abans que arribi el moment totes les cases hagin adaptat les televisions i antenes i campanyes informatives sobre línies d'ajudes, però hi ha un segment de la població més vulnerable davant els avanços tecnològics i que

ens preocupa especialment i és la tercera edat, en molts de casos la televisió per a ells és l'única finestra a l'actualitat i tot el que passa en el món. Per tant, i per evitar que quan arribi aquest moment no estiguin preparats, voldríem saber si aquest govern i des de la seva conselleria tenen previstes accions específiques davant l'apagada analògica per a la tercera edat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Crespí. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, només un breu recordatori, aquesta apagada analògica es farà dia 30 de juny a Menorca i a Eivissa i el desembre a l'illa de Mallorca, s'han posat en marxa ja campanyes al respecte per adquirir els descodificadors de TDT per part de la ciutadania i en el cas de l'illa de Mallorca es farà una campanya per un tema temporal de major profunditat perquè hi ha més mesos per poder fer això. Al mateix temps es comuniquen les subvencions del Govern que representen el 50% del canvi de les antenes fins a un màxim de 400 euros, el cost mig de canviar les antenes està al voltant dels 500 euros, de manera que és una aportació important del Govern al respecte.

Efectivament amb relació al personal de la tercera edat que té, com vostè molt bé ha dit, una finestra clara amb els medis audiovisuals per connectar-se amb l'exterior, el Govern farà una campanya específica adreçada per facilitar el màxim les passes per poder estar disponible i estar en condicions per a l'encesa digital. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula la Sra. Crespí?

I.11) Pregunta RGE núm. 4932/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del quart conveni de carreteres.

I.12) Pregunta RGE núm. 4933/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del primer any del segon mandat del Govern del president Rodríguez Zapatero.

Passam doncs a la següent pregunta, és relativa a la signatura del quart conveni de carreteres que formula la senyora

...

Ah, no!, crec que ni la Sra. Estaràs ni el president hi són.

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Era per demanar l'ajornament de les preguntes 11 i 12 atès que el president no és a l'illa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, doncs queden ajornades.

II. Interpel·lació RGE núm. 1023/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central.

Per tant, passàrem al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 1023/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central.

Per defensar-la, i en nom del Grup Popular, té la paraula la Sra. Soler. És que com que s'aixequen diferents diputats no sé a qui donar la paraula. Gràcies.

Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Miri, que Madrid maltracta les Illes Balears no crec que sigui cap novetat i molt manco avui i que Madrid especialment maltracta les conselleries governades per Unió Mallorca avui especialment manco novetat és i que els socis de Govern no són lleials amb les conselleries governades per Unió Mallorca molt manco avui no he de dir res.

Això ho dic en relació que fa quatre mesos el conseller de Medi Ambient quan presentava els pressuposts per al 2009 ens va dir, dia 6 de novembre del 2008, va dir que per a l'any 2009 no trobaríem cap partida pressupostària referent a torrents perquè, com recordaran, compleix el compromís adquirit pel president Zapatero en el mes d'octubre de l'any passat, estam parlant del 2007, que preveia una inversió de 15 milions d'euros en l'any 2009 als torrents o a les torrenteres de les nostres illes. En parlarem de torrents, per tant, no dic cap novetat, el mateix conseller ja manifestava això dia 6 de novembre del 2008.

A dia d'avui Madrid té un deute de 95 milions d'euros en projectes mediambientals, i serem benèvolos només en 95 milions d'euros perquè acceptarem que el protocol signat dia 5 de març, amb la ministra Espinosa dels 180 milions d'euros que han de venir del Pla de qualitat d'aigua per a les depuradores arribaran, serem benèvolos acceptant això, si no acceptam que amb aquest protocol arribaran doblers enguany podríem dir que Madrid ens deu 275 milions d'euros en projectes mediambientals, però li acceptarem això.

Quan parlem d'aquests doblers parlem de torrents, parlem del 2007, octubre del 2007, quan parlem de les depuradores i del Pla d'aigües parlem també del desembre del 2007, per tant, parlem de fa dos anys quan parlem d'aquests projectes.

Som conscient que la veu de les Illes Balears a Madrid és molt mal de fer que l'escollim, tot i això tenim un president, el president Antich, que quan té una ministra de fora aquí, diu: "*Si hay una comunidad autónoma sensible en temas medioambientales es Baleares*". Diu que Balears "*es frágil, que necesita especial atención en lo que se refiere a recursos naturales y paisajes*", però això no es transmet després amb doblers comptants i sonants quan són projectes mediambientals.

Supòs que, com a consellers i com a govern, compartiran amb nosaltres, com a Partit Popular, l'actuació vergonyosa que du a terme el Ministeri de Medi Ambient amb el tema del passeig del Port de Sóller, un passeig que l'han licitat dues vegades, que es va licitar l'any passat i que l'han tornat a licitar enguany, i que a més l'han rebaixat amb un 1,1 milions d'euros el projecte inicial, el pressupost inicial. Ho fa Madrid perquè és d'aquests projectes que dins el conveni de litoral ho ha de licitar Madrid, però supòs que com a Govern de les Illes Balears, cap de representant de Balears no pot estar satisfet amb la gestió que du a terme Madrid sobre aquest projecte.

Passem a parlar punt per punt. Conveni de torrents, previsió de 120 milions d'euros de l'any 2008 a l'any 2011, al 50%, 60 milions Madrid, 60 milions Balears. 24 d'octubre del 2007, el Govern impulsarà un conveni amb Narbona per netejar els torrents, un conveni que havia de dur 10 milions d'euros el 2008, que ho varen pagar el juliol del 2008, 15 milions d'euros per al 2009, 20 milions d'euros per al 2010 i 15 milions d'euros per al 2011. Objecte del conveni: neteja, millora i condicionament de torrents. Dia 17 de març del 2009, no hi ha signatura del conveni feta. Hem cobrat el que vàrem avançar el 2008, efectivament per juliol ens varen donar els 10 milions d'euros o 11 milions d'euros que havíem avançat per netejar torrents, a dia d'avui pressupost general de l'Estat, zero euros per al conveni. És a dir, de conveni no en sabem res i no sabem si els doblers d'enguany ens arribaran. És veritat que en el pressupost de la comunitat hi havia una partida important per netejar el torrent de Vilafranca, el torrent d'Alaior, el torrent de Son Brull, però amb doblers propis, amb recursos propis, del conveni de torrents no en sabeu absolutament res. El mateix conseller va dir, dia 6 de novembre, que les grans actuacions quedaven pendent de la signatura d'aquest conveni.

Convenis Pla de qualitat d'aigües. La veritat-li he dit abans-li donam un vot de confiança a aquest protocol signat dia 5 de març on la ministra Espinosa diu que enguany es licitaran les gran depuradores i que, per tant, si enguany s'han de licitar aquestes grans depuradores -com ella va dir- de les quals formaven part la de Can Picafort, la de Palma, l'Addaia de Menorca, la de Santa Eulàlia, li donam un vot de confiança que no sé si és molta confiança i tot i massa, perquè simplement han signat un protocol, no tenim els doblers i si ha de ser com els torrents, Déu ens agafi confessats a tots perquè si no serà un desastre.

Conveni per a la compra de finques emblemàtiques. La ministra Espinosa va dir que assumia el compromís adquirit per la Sra. Narbona, un compromís de 40 milions d'euros per comprar finques, però curiosament el diputat Enrique Fajarnés va demanar en el Congrés dels Diputats a veure què pensaven fer amb Ses Feixes d'Eivissa que era una de les finques que havien de comprar i ens surt el secretari general de la Mar i ens diu, "*no hay compromisos firmes para adquirir fincas en las Pitiusas*", curiosament. Quina resposta tindrà el conseller per això, si té qualque compromís o no.

Com no, parlem de Planícia, *el culebrón del año*, podríem titular. Efectivament queda molt bé quan tenim a doble pàgina "Planícia ja és una finca pública, estam d'enhonorabona els ciutadans sobretot de Mallorca". Està molt bé, està molt bé que el talant negociador del Govern, després d'anunciar que aniria als tribunals, hagi aconseguit adquirir Planícia. Teníem un mes -tal com ha manifestat el conseller- perquè Madrid ens donàs els doblers, avui fa un mes de la compra efectiva de Planícia, vostè em podrà dir si avui ens han donat els 11 milions d'euros o no, m'ho podrà dir. Si no és així, li ho diré molt clar i en mallorquí m'entendran, els mallorquins hem comprat uns terrenys per als madrilenys, a dia d'avui, no sé què passarà d'aquí dos dies, però avui els mallorquins hem posat 11 milions d'euros per als madrilenys perquè de la finca pública de Planícia el 96% és de Madrid, 18 hectàrees són per a nosaltres, nosaltres evidentment després la gaudirem, però ens ho havien de pagar ells. A dia d'avui ho hem pagat tot nosaltres, fa un any que la ministra Narbona va prometre que signarien els 11 milions d'euros per comprar Planícia, ha passat un any, de la ministra Narbona hem passat a la ministra Espinosa i de la ministra Espinosa no sabem on som.

Sr. Conseller, té el compromís ferm de quan ens pagaran Planícia, a no ser que avui ens pugui donar cap novetat de la qual cosa em sentiria prou orgullosa perquè si no és així nosaltres a dia d'avui hem avançat uns doblers per als madrilenys perquè la finca és seva, no ho podem dubtar. Per tant, què pensam fer? Quines finques més compraran?

Dia 1 de gener havien de dur a terme el traspàs de Cabrera, Cabrera és nostra -ho tenen clar, supòs- i resulta que no ens posam d'acord perquè hi ha unes diferències econòmiques. Nosaltres calculam que hauria de vendre 5 i 5,5 milions d'euros i Madrid ens ho ofereix amb un milió menys. Quan es durà a terme el traspàs de Cabrera? Tenim notícies fermes que ens duren Cabrera? Clar, el desajust torna a ser econòmic i, a més, no tenim Cabrera i en aquests moments demanam que ens transfereixin la gestió de Ports. "*UM reclama la competencia de los puertos y de costas del litoral*" i s'hi suma el BLOC a aquesta petició. Demanar per demanar queda molt bé, els titulars dels diaris ens surten gratuïts, però com veim poc es plasmen després en les gestions dutes a terme.

També varen anunciar per al 2009, a l'anunci dels pressuposts, un pla de deixalleries i també deien que en aquest pla de deixalleries es farien unes gestions a través del ministeri a veure si també podrien trobar finançament extern, n'han trobat a dia d'avui?

Per tant, són moltes les preguntes. Primera, per a quan els compromisos de Madrid amb les Illes Balears? Segona, com pensa la Conselleria de Medi Ambient agilitar les negociacions amb Madrid? Tercera, el conseller de tant en tant lamenta i es mostra preocupat -com va dir amb el tema dels torrents, a diferents mitjans de comunicació surt- però a més de lamentar i mostrar-se preocupat, què pensa fer com a conseller? Pensa el conseller de Medi Ambient reivindicar el seu pes en l'equip de govern i aconseguir el suport real del Partit Socialista? No sé si la pregunta avui és adequada o no. Què fa comptes fer el president Antich? En quin termini espera el Sr. Grimalt tancar el conveni de torrents? En quin termini espera el conseller Grimalt tenir tancat el traspàs de Cabrera? En quin termini espera el conseller Grimalt tenir tancada l'arribada de doblers de Madrid per a Planícia? Els doblers per a l'adquisició de finques públiques, quines es compraran? i, seran possible dins d'aquest dos anys que queden?

Sr. Grimalt, només li demanarem una cosa, i al Govern, li demanam terminis, hem esperat molt, esperarem més, però no dubti -i li vaig dir ja en la passada intervenció quan havíem de fer el pressupost- que creim amb la seva política de la seva conselleria de polítiques mediambientals, hi creim, el problema és que vostè forma part d'un govern que no hi creu i que el seu pes de cada vegada dins el Govern serà manco. Per tant, Sr. Conseller, fixi'ns postures i terminis perquè si no, no serà el fracàs d'aquest govern, el voldran fer fracassar a vostè, i vostè tampoc no s'ho mereix perquè la seva política mediambiental fins avui és positiva. Per tant, marqui'ns terminis i el creurem.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Soler, terminis, ja m'agradaria a mi contestar-li els terminis, però ha de comprendre que no està això en mans meves sinó que aquests terminis els haurien de demanar els seus companys del Congrés dels Diputats al ministeri o a la ministra de Medi Ambient.

Anirem per parts. El conveni de torrents. Efectivament a l'any 2007 arran de les tempestes que en el mes d'octubre varen fer desastres a Mallorca va venir el president del Govern central i es va comprometre a invertir, per part de l'Estat, 60 milions d'euros en torrents. En el 2008 aquest compromís, que en el 2008 eren de 10 milions d'euros, es va materialitzar en un primer conveni que aquest sí que estava en els pressuposts generals de l'Estat del 2008, es va signar a l'estiu, un poc tard per al nostre gust, perquè les certificacions s'han de presentar a finals d'any, però en qualsevol cas es va firmar, i n'estam satisfets. El 2009 el compromís era de 15 milions d'euros i, evidentment, ens vàrem preocupar quan no vàrem veure aquesta quantitat reflectida en els pressuposts generals de l'Estat en una partida específica, per això vàrem fer gestions a Madrid amb el secretari d'Estat de Medi Rural i Aigua que es va comprometre

que tot i no existir una partida específica, sí que hi havia doblers en partides genèriques que s'usarien per poder firmar aquest conveni corresponent al 2009 i va reiterar el compromís que ja havia assumit en el seu moment l'actual ministra el mes de juny de l'any passat de firmar aquest conveni. La veritat és que en aquests moments esperam que es posi data per a aquesta firma i que aquest conveni sigui una realitat. Ens agradaria que fos com més aviat millor perquè òbviament s'han de començar a licitar les obres, de fet ja ho feim amb pressupost de la conselleria, i aquest doblers llavors els hauríem de poder recuperar.

Conveni de Planícia. A principi de legislatura l'anterior ministra, la Sra. Narbona, es compromet a invertir 40 milions d'euros, de fet, aquesta inversió de 40 milions d'euros forma part del pacte de governabilitat, per tant, és un compromís que està dins els compromisos en els quals les diferents forces polítiques han arribat a acord per a aquesta legislatura, l'adquisició de finques per valor de 40 milions d'euros per afegir-les, en aquest cas, al domini públic maritimoterrestre. El gener del 2008 el Sr. Serrano, que en aquells moments era el secretari general del Ministeri de Medi Ambient, ens va confirmar que el seu ministeri estava disposat a invertir 10 milions, no 11, però bé en qualsevol cas una quantitat molt important, 10 milions d'euros, en la compra de Planícia. En aquesta finca nosaltres fèiem comptes exercir el dret de retracte ja que s'havia venut l'any anterior i el ministeri acceptava el preu pel qual es feia retracte i es comprometia a invertir aquesta quantitat.

La comunicació formal de la tramitació del conveni ens va arribar el març del 2008 i el mes de juny, en una reunió amb la ministra, la ministra va confirmar que tot continuava endavant. Finalment, va resultar que el ministeri tenia dificultats -ens varen dir- per firmar el conveni perquè la finca encara no estava adquirida, ja que els propietaris no havien acceptat el retracte i l'havien recorregut. Ara ja no hi ha aquest problema, el mes de febrer vàrem aconseguir un acord amb els propietaris i la finca ja és propietat del Govern que ha hagut de bestreure la quantitat total de doblers i, per tant, ara ja no hi ha cap obstacle legal perquè aquest conveni es firmi. Esperam que se signarà en dates properes, i la veritat és que en aquest cas, a més, ho esperam d'una forma molt, diré, amb molta d'importància perquè nosaltres hem bestret 10 milions d'euros i la Conselleria de Medi Ambient ja no els té i evidentment aquests 10 milions d'euros i més amb els pressupostos de temps de crisi que tenim ens fan molta falta per poder acabar l'any. Per tant, de tots els convenis que tenim pendents, aquest per a nosaltres és el més urgent i la veritat és que si el ministeri no el tramita amb celeritat i no el podem firmar aviat la Conselleria de Medi Ambient tindrà problemes seriosos durant aquest exercici.

En el cas del protocol de qualitat de les aigües, com vostè ha dit, el Ministeri de Medi Ambient ja l'ha firmat arran del Pla nacional de la qualitat de les aigües 2007-2015 i per complir les exigències de la directiva marc de l'aigua, que marca uns objectius mediambientals que s'han de complir el 2015, el passat 4 de març es va firmar aquest protocol. Ens hauria agradat més que en lloc d'un protocol fos un conveni perquè el conveni té una major força -diguéssim- d'obligar, però en qualsevol cas tenim un protocol firmat. Aquest protocol preveu gairebé 200 actuacions a realitzar entre les dues administracions fins a l'any 2015 i un total de 450 milions d'euros, dels quals un 60% els posaria la Conselleria de Medi Ambient i el 40% restant el Ministeri de Medi Ambient. Com que aquest protocol al final no és un conveni nosaltres volíem -i així ho vàrem aconseguir- un compromís formal de la ministra per a enguany.

El compromís formal que va expressar el dia de la signatura és que durant el 2009 es licitaran obres per valor de 50 milions d'euros. Aquestes obres són: la depuradora Palma II, 18 milions d'euros; Santa Eulària, 7,8 milions d'euros; Port d'Addaia, 10 milions d'euros -li parl de xifres aproximades perquè òbviament en ajustar els projectes es poden modificar una mica- i Can Picafort, més de 13 milions d'euros. Evidentment es tracta d'obres molt importants, sobretot, bé totes, però en el cas de Santa Eulària vull recordar que es va canviar la prioritat i es va donar com a prioritària la de Platja d'en Bossa, però que també és una obra necessària, és una depuradora que necessita ampliar. Port d'Addaia i Can Picafort són dues depuradores noves i les actuacions a Palma òbviament també són importants.

Pensam que són, en aquests moments, les grans obres més importants que té pendents aquesta comunitat autònoma i per a nosaltres, òbviament, aquest compromís que durant el 2009 aquestes obres es licitin és un compromís per a nosaltres inajornable. Confiam que el ministeri complirà la seva paraula, que aviat passi per Consell de Ministres la declaració d'interès general de les obres que encara no la tenen i que aviat es puguin licitar aquestes obres perquè els projectes hi són, els tenim nosaltres i ja els hem enviat cap a Madrid perquè es puguin anar tramitant aquestes obres.

Cabrera. De Cabrera sí que em permetrà que no doni terminis ni en parli perquè no vull fer el ridícul. Vaig dir que seria una realitat dia 1 de gener del 2008, vaig tornar dir que segurament es firmaria l'1 de gener del 2009, ara no vull tornar dir una data perquè la veritat és que no la sé cert, en qualsevol cas hi ha voluntat per part del ministeri de fer la transferència, però no hi ha acord econòmic. La veritat és que s'han acostat posicions, però el que no podem fer -i més una conselleria com la nostra que té tantes necessitats- és desvestir un sant per vestir-ne un altre i el que no farem és renunciar a fer la feina que fem i a invertir en els parcs que tenim per exemple per invertir a Cabrera. Per tant, és important que la dotació sigui suficient.

No sé si he donat resposta a la seva pregunta. Què pensa fer aquest conseller? Donar taxeta, que és l'únic que puc fer. Vull dir que si el meu partit tengués diputats a Madrid segurament faríem altres coses, però com que no en tenim l'únic que podem fer és donar taxeta i continuar exigint que es tirin endavant aquests convenis. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com succeeix moltes vegades, assumim les paraules expressades i les reflexions i les explicacions del conseller de Medi Ambient i per tant, intentarem no caure en repeticions innecessàries.

És cert que en aquesta matèria de Medi Ambient i en relació amb la cooperació, amb la col·laboració del Govern central hi ha tota una sèrie de temes pendents i és innegable que això és així i que la portaveu popular amb molta vehemència els ha constatat en aquesta tribuna, però també és veritat i no ens sap greu reconèixer-ho que hi ha una sèrie de temes que avancen no amb la velocitat que ens agradaria des d'Unió Mallorquina, però sí que és veritat que en matèria de torrents a l'exercici passat es va complir i per tant, aquests doblers varen arribar, tard i amb empentes i rodolons, però varen arribar. És veritat que s'ha firmat un protocol en matèria d'infraestructures hídriques i és veritat que hi ha aquest compromís formal que deia el conseller de 50 milions d'euros que també és molt positiu.

Per tant, entenem que des del Govern de les Illes Balears i des de la Conselleria de Medi Ambient el que es pot fer és negociar, insistir i intentar assolir els acords perquè totes aquestes qüestions que estan pendents es desembossin i tirin cap endavant. Evidentment, la conselleria no s'atura. Des d'Unió Mallorquina consideram molt important constatar que aquesta feina no s'ha aturat en cap moment, que es volen tirar endavant aquests projectes, que allò de Planícia és un exemple paradigmàtic, que la conselleria -diguem- agafa el bou per les banyes, tira endavant, compleix els seus compromisos. Iniciatives molt positives per a Mallorca i per a les Illes Balears que tots reconeixem s'han duit a terme evidentment amb la dificultat de liquiditat que pot generar aquesta capacitat política que demostra la Conselleria de Medi Ambient.

Donam tot el suport a la conselleria i quedam pendents del que sigui la moció per discutir els temes concrets. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, volia començar aquesta intervenció fent alguna referència a allò que ha dit la interpellant. Ha començat dient que Madrid ens maltracta, nosaltres ens sumam a aquesta declaració general, a aquest eslògan, però voldria comentar que nosaltres fa temps que ho sabem, fa temps que ho predicam, fa temps que ho denunciem i sembla que n'hi ha alguns que ho saben i ho denuncien de manera selectiva segons a Madrid governi el Partit Popular o el Partit Socialista. Nosaltres ho reiterem, però dic que ho reiterem amb la legitimitat de qui ho ha dit tant si governa a Madrid el Partit

Popular com si hi governa el Partit Socialista, Madrid ens maltracta fins i tot quan tenim un ministre de Medi Ambient mallorquí, que va ser una etapa en què ens va maltractar de manera especial.

Ens sorprèn aquesta afirmació segons la qual maltracta especialment les conselleries d'Unió Mallorquina, entenem que un govern estatal, entenem, concebem la possibilitat que discrimini comunitats autònomes en funció de qui governa, però ens sembla una mica més mal de concebre un govern de Madrid que es dedica a discriminar de manera selectiva conselleries de governs autonòmics en funció del color polític. Això ja és un nivell d'interpretació conspiradora que ja ens supera i en qualsevol cas, la darrera frase que ha dit que maltracta les conselleries d'Unió Mallorquina "especialment avui", aquesta, simplement no l'entenem. No sabem quina actuació hi ha hagut per part del Govern de Madrid respecte d'una conselleria d'Unió Mallorquina en el dia d'avui o en el dia d'ahir. No sé si el Partit Popular entén que tots els fiscals i els jutges estan a les ordres del Sr. Zapatero, però si és així els diria que això ja no és el temps en què el Fiscal General és el Sr. Cardenal.

Entrant a la qüestió, a la matèria de la interpellació, al Sr. Conseller, per resumir perquè ja s'han dit moltes coses i perquè és una intervenció breu, simplement li diria que l'encoratjam a ser reivindicatiu. Crec que altres vegades que hi ha hagut compareixences seves en Comissió d'Hisenda o en Comissió de Medi Ambient sempre li hem dit el mateix, que front aquestes qüestions l'encoratjam a ser reivindicatiu i en aquestes qüestions li donarem suport i estarem amb vostè. Estam d'acord que hi ha d'haver inversions a Madrid, que hi ha un dèficit històric i que hi ha d'haver inversions en moltes qüestions, nosaltres les reivindicam molt, perquè són una mica el capítol principal de les que reivindicam durant aquesta legislatura, les de transport públic, però és evidentment que les de Medi Ambient han de ser un capítol molt important. Aquest és un territori insular, és un territori petit, és un territori fràgil, és un territori en el qual la qualitat ambiental forma part molt important del seu valor com a destinació turística. Per tant, és important que hi hagi aquest compromís del Govern central amb el finançament d'actuacions en matèria ambiental.

Poca cosa a dir per tant, en torrents s'ha de ser reivindicatiu i hi ha d'haver el necessari. En qüestió de qualitat de les aigües el conseller ja ha fet referència a la signatura d'aquest protocol que, efectivament, suposarà una quantitat important de suport econòmic, però és evident que és necessari que ha de ser aquí perquè el sanejament de les aigües és una qüestió de gran importància per a la mateixa qualitat de vida ambiental i de destinació turística i és una qüestió en la qual també sabem, per moltes compareixences i moltes intervencions, que hi ha moltes mancances.

La qüestió de compra de finques, lògicament també a la qüestió de compra de finques altres vegades ens hi hem referit des d'aquesta tribuna. Volem que hi hagi inversió de Madrid, volem que hi hagi finques que estiguin a disposició de la ciutadania, però també volem que hi hagi criteri i en la qüestió de criteri per a la selecció de les finques que s'han d'adquirir no sempre hem tengut el mateix criteri que altres partits, no sempre hem tengut el mateix criteri que el Partit Popular que alguna vegada ha tengut la temptació d'utilitzar la figura de la compra de finques per blanquejar infraccions urbanístiques.

Finalment, respecte a Cabrera, li donam suport en allò que han manifestat, Cabrera ha de ser nostre, Cabrera s'ha de transferir a la comunitat autònoma, però s'ha de transferir ben dotada perquè això és la garantia d'una bona gestió d'un espai tan important com és el de Cabrera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, la interpel·lació presentada pel Partit Popular neix de les informacions publicades a un mitjà, a un diari de les Illes Balears on es recull la situació i les actuacions que mitjançant convenis de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient Rural i Marí i la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes s'han duit o s'han de dur a terme al llarg de la legislatura, dels propers anys, etc. Des del 2004 hi ha signats diferents convenis entre el que abans era el Ministeri de Medi Ambient i ara és el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí amb el Govern anterior del Partit Popular i actualment amb el Govern al qual donam suport.

Aquests convenis van des de l'execució d'obres hidràuliques d'interès general a les Illes Balears passant per actuacions de la Direcció General per a la Biodiversitat en matèria de restauració hidrològica i forestal, actuacions en infraestructures de costes, per a execució de determinades obres hidràuliques a les Illes, en matèria de meteorologia i clima, sobre actuacions per completar el Pla nacional de recuperació de sòls contaminats 1995-2005, mitjançant l'Agència balear de l'aigua i de la qualitat ambiental per a l'execució de determinades obres hidràuliques a barrancs a les Illes Balears, en l'execució de les subvencions nominatives previstes als pressupostos del 2008, per al desenvolupament de programes pilot de desenvolupament sostenible en matèria d'estadística i s'ha firmat recentment, el mes de març, fa dies, el protocol general entre el ministeri i el Govern de les Illes Balears a l'àmbit de col·laboració, a l'àmbit de sanejament i depuració, en concret execució del Pla nacional de la qualitat de les aigües, sanejament i depuració 2007-2015.

Aquest protocol és el pas previ necessari per a la signatura dels convenis concrets que se situaran després. És a dir, és el marc que regula aquests convenis. Per tant, la signatura d'aquest protocol és aquest primer pas.

La informació de la qual neix aquesta interpel·lació recull també que l'any passat el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí va complir i va invertir 10 milions en actuacions de neteja i adequació de diferents torrents de Mallorca, un a Menorca, que la tendència és que el ministeri centri les seves actuacions directes al que és l'àrea del municipi de Palma, en concret a l'àrea metropolitana. També recull la informació que la conselleria invertí 11 milions i millorà un total de 80 quilòmetres de torrents al conjunt de les Illes Balears.

Dia 12 de gener, que és la data d'origen d'aquesta interpel·lació, només hi havia signats els protocols previs del conveni de col·laboració marc o el protocol d'aquest conveni marc del Pla nacional de les aigües, només estaven signats a Aragó i a Astúries, és a dir, Balears ens hi hem afegit recentment.

El 4 de març se signa aquest protocol general entre el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí i el Govern de les Illes Balears pel qual es fixa el marc general de col·laboració en l'àmbit del sanejament i la depuració com hem exposat abans per al període 2007-2005. Els projectes prevists, que preveuen 200 actuacions entre les dues administracions fins a l'any 2015 per tal de millorar la qualitat dels sistemes de sanejament i del tractaments de depuració de les aigües residuals de les Illes Balears conformen unes inversions per uns 450 milions d'euros executats per les dues administracions.

Crec per tot això que es posa de manifest no només la continuïtat de les actuacions i col·laboracions entre les dues administracions, formen part, que jo sàpiga, d'un mateix estat al qual les diferents administracions i els diferents pressupostos es posen a l'abast i a la disposició de l'execució d'allò que és necessari per a l'interès general i posen de manifest també una ferma aposta d'aquestes administracions, no només del ministeri. sinó també de la comunitat autònoma pel medi ambient, pel que són les polítiques mediambientals.

Entenc que no hi ha un incompliment respecte del conveni d'aquest pla nacional de la qualitat de les aigües, aquest conflueix amb la directiva marc de l'aigua de la Unió Europea i per tant, es durà a terme amb els convenis posteriors que s'aniran signant per a l'execució d'aquests protocols.

A la relació de peticions concretes, totes recollides a aquesta notícia de premsa origen d'aquesta interpel·lació, el conseller ha donat perfecta i concreta resposta. Evidentment podem reivindicar permanentment, podem protestar permanentment i podem veure les coses amb el tassó mig buit o mig ple. La Sra. Soler el veu mig buit, jo el veig mig ple, estam en el camí de l'execució d'aquestes polítiques.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Té la paraula la Sra. Soler pel torn de rèplica. Cinc minuts.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, Sr. Conseller, doni molta taxxeta. Si és necessari nosaltres les hi podem comprar i seran d'aquestes fines, fines perquè si no en dona molta, estam a meitat de legislatura i a meitat de legislatura -li ho diu una que ve d'un municipi -segons quines obres, que no s'hagin licitat i s'hagin adjudicat, no estaran acabades. Per tant, les promeses al paper queden molt bé, però si no es veuen reflectides no queden més que en paraules.

Sr. Llauger, per què no ha telefonat al seus companys del BLOC del municipi de Felanitx? Li diran quina experiència tenen de quan el Sr. Matas era ministre de Medi Ambient, li diran i li hauran de reconèixer que n'estaran tota la vida orgullosos. Vostè ho desconeix. Se'n record d'una finca pública que es deia S'Algar on volien construir i que en cap cas hi ha cap infracció urbanística? És una finca pública comprada pel Ministeri de Medi Ambient que als ciutadans de les Illes Balears no ens va costar res i la podem gaudir tots, la va comprar el Sr. Matas. Per què no crida als seus conciutadans de Felanitx i els demana on són els 9 milions d'euros que vàrem aconseguir per fer un passeig per a vianants que, si tot va bé, es licitarà enguany? Per què no els crida, Sr. Llauger? Des de Felanitx sempre estarem orgullosos de la gestió que va fer el Sr. Matas com a ministre de Medi Ambient. Això, li ho puc garantir. Es veu que vostè deu conèixer qualche finca pública amb qualche infracció urbanística que hagi volgut comprar el PP, segur que en coneix alguna. La que jo conec i de la qual estic molt orgullosa es diu S'Algar de Felanitx, Portocolom, i estic molt orgullosa que ens la comprassin.

El Sr. Garcías em fa un retall de convenis de l'any 2004 fins avui, d'acord; el protocol de qualitat d'aigua, li dic, Sr. Garcías, és un protocol, amb el protocol no licitem res ni podem executar res, perquè no hi ha compensació econòmica. Creim, de la benevolència de la Sra. Espinosa, que dins enguany licitarà les quatre depuradores importants, com ens ha explicat el conseller o com li he dit jo, creim. Som al mes de març, si en el mes de juny-juliol no hem licitat, no arribarem dins el 2009. També creiem amb la Sra. Narbona i també creim amb la visita que vàrem tenir l'any 2007, després de les tempestes, on el president Antich va demanar 30 milions d'euros per arreglar torrents, 2007, a dia d'avui no hi ha cap conveni signat.

Podem creure cegament en tot, però els fets són fets. El president Antich, en el 2007, després de les tempestes, va dir: Madrid ens durà 30 milions d'euros per arreglar torrents; a dia 17 de març del 2009 només n'hem rebut 10, i n'hem rebut 10 perquè el Govern de les Illes Balears els va avançar i perquè hi va haver polítiques responsables que si a Balears no s'arreglen els torrents abans de les torrentades, que són el mes de setembre, hi pot haver un desastre. Som el mes de març i els doblers del 2009 no els tenim, ni tan sols estan pressupostats.

Li dic, Sr. Garcías, ho ha d'entendre clar, és que de vegades qui no hi vol sentir no hi sent i els del PSOE, últimament, no hi senten. Perquè, a més, ho tenien molt clar, Madrid. Madrid ens maltracta a les Illes Balears i en concret ens maltracta en tots els convenis que tenen prevists i que no signam i, per tant, arribarà el setembre i no tornarem tenir els doblers. En el juliol no serà el temps de començar, si no ho tenim licitat abans; la Conselleria de Medi Ambient altra vegada ha avançat els doblers.

Planícia, enhorabona, ho hem dit, estam contents de comprar la finca pública, però a costa dels doblers dels mallorquins. A dia d'avui hem comprat una finca per als madrilenys, a dia d'avui, mentre no rebem els 10 milions d'euros, els mallorquins, que ens sobren els doblers, hem fet un avançament i tenim una finca comprada per als madrilenys, ja ho explicarem, perquè ha de ser el 96% propietat dels madrilenys. Per tant, l'únic que demanam, Sr. Conseller, estarem al seu costat per fer de taxxeta, però faci valer el seu pes i que Madrid sàpiga que Balears existeix. Com varen saber, Sr. Llauger, en el seu moment, perquè n'hi ha una que té prou experiència per a això, li he demostrat abans, per tant pot seguir reclamant tot el que toca perquè sols així tindrà una bona gestió com a conseller de Medi Ambient. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Soler. En torn de contrarèplica, Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo només remarcar dues coses que crec que són especialment importants. El conveni de Planícia, efectivament, per a nosaltres és en aquests moments el que més ens preocupa, com ja he dit abans, i ens agradaria que dins els pròxims dos/tres mesos quedàs firmat, perquè si no tendrem problemes seriosos a la conselleria.

També ens agradaria que aquest tema de les finques s'agilitàs, perquè són 40 milions d'euros que s'han d'invertir durant la legislatura i som a mitjan legislatura i quan es firmi el de Planícia només en durem invertits 10 a Mallorca, i llavors a S'Arenal d'en Castell a Menorca, doncs, una altra quantitat.

En relació amb el protocol, Sra. Soler, és cert que no és un conveni, que només és un protocol, però vàrem pensar que si hi havia el compromís del ministeri d'invertir 50 milions dins el 2009, parlam d'un 30% del total que invertirà l'Estat, que s'inverteix dins el 2009, i són actuacions molt importants a les tres illes majors, i per tant pensàvem que compensava el canvi de conveni per protocol aquest compromís d'inversions dins el 2009. Òbviament, aquest compromís llavors s'ha de fer realitat, perquè són depuradores molt necessàries.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

III. Moció RGE núm. 4835/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9826/08.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la moció, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la política educativa del Govern.

Per defensar-la, té la paraula el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Aquesta moció que presenta avui el Grup Parlamentari Popular ve arrel del darrer debat de la darrera interpel·lació que vàrem, ara fa pocs dies, fa poques setmanes, en aquesta seu parlamentària, aquí, on, segons el nostre parer, vàrem poder comprovar que certes coses ens unien, o com a mínim les pensàvem de forma igual diferents opcions polítiques d'aquesta cambra.

Nosaltres, havent estudiat el debat, havent estudiat les distintes postures que varen prendre els diferents partits, hem pensat que havíem de presentar una moció possibilista, una moció que més que dividir ens pogués unir entorn del que hauria de ser la política educativa a llarg termini en aquesta comunitat autònoma. Aquesta moció que vostès tenen consta de quatre punts i aniré defensant punt per punt.

El primer diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a consensuar les bases per a un pacte educatiu amb totes les forces polítiques amb representació a la cambra juntament amb els sectors que conformen la comunitat educativa conduint a la redacció de la Llei d'educació de les Illes Balears abans que acabi aquesta present legislatura."

Primera, demanam consens, crec que és bo i és positiu, i després també demanam que es faci un pacte per l'educació. Nosaltres pensam que estam no només representant o no només estam defensant una postura, en aquest cas, d'un grup parlamentari, sinó que si agafam distints mitjans de comunicació, jo en tenc un davant, podem llegir que dia 11, en aquest cas, del mes tres, UGT deia: "*Reivindica un pacto por la educación en Baleares que implique a toda la sociedad*". Va destacar que alguns dels indicadors demostrava que el sistema educatiu de les illes no funciona, tals com la taxa d'abandó escolar, xifrada en un 34,9%, quan a la resta de l'Estat és un 29,4%, la saturació de les infraestructures educatives i la conflictivitat escolar o el baix pressupost destinat a educació, són coses que no ho diu en aquest cas el Partit Popular, sinó que ho diu UGT, ho diu en aquest cas el sindicat que fa una proposta que, segons pareix, ha entregat al Govern i al Consell Escolar.

Pensam que seria bo fer aquest pacte, pensam que seria bo fer un pacte a llarg termini, perquè si no ho feim així possiblement entre tots ens penedirem. Consideram que és important aquest pacte per l'educació que duria a finals d'aquesta legislatura doncs a aquesta llei de l'educació de les Illes Balears, que crec que seria realment les línies que haurien de marcar la política educativa a les pròximes legislatures. I si ho fèiem per consens, possiblement a cada legislatura o a cada canvi de govern no hauríem de canviar de model en el sistema educatiu.

El punt número 2 diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que l'esmentada llei d'educació vagi acompanyada d'un pla de finançament dels programes, actuacions i infraestructures necessàries per desenvolupar aquesta llei."

Quan vaig dir que la política educativa es feia també amb doblers i amb pressupost, doncs la consellera va parèixer que no estava molt d'acord, però després un altre portaveu que va sortir d'una altra formació política va dir i va defensar exactament el mateix, és molt difícil, sense un bon pressupost, poder en aquest cas baixar la ràtio de les escoles; poder construir aquestes infraestructures modernes que necessita en aquest cas el sistema educatiu de les Illes Balears; fa falta el sistema econòmic per dotar d'aquestes infraestructures en temes d'internet, etcètera, que facin que la nostra educació sigui puntera i que estigui en la mitjana pel que fa a les inversions de l'Estat.

Per tant, demanam que aquest pla vagi acompanyat, precisament, d'un pla de finançament que vagi acompanyat de pressupost, perquè un pla, i està comprovat, sense pressupost, no té cap sentit ni un.

El tercer punt diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que presenti un esborrany del nou mapa escolar de les Illes Balears abans de l'acabament de l'any 2009."

Pensam que és molt important, és molt important saber i que tenguem aquest mapa escolar totalment definit, que sapiguem exactament quines són les infraestructures que ens fan falta, perquè crec que durant molts d'anys, i no només aquest govern, aquest govern i l'anterior, quan ens pensàvem que planificàvem malament no era així, i nosaltres ho hem pogut comprovar aquest i és una experiència que tenc jo a l'ajuntament; és a dir, les dades que manejava la conselleria i les dades que manejam al propi ajuntament no coincidien, i feia que ens trobàssim el setembre, que ens arribassin aquests 130 o 140 alumnes que arriben als municipis de 30 o 40.000 habitants, als municipis petits manco i als municipis més grossos més, que no estaven prevists, i pareixia que era que la conselleria no planificava. La conselleria planificava, el que passa és que no planificava amb les dades correctes.

Per tant, seria molt important que amb aquestes dades correctes nosaltres poguéssim fixar aquest nou mapa escolar, que ens duqués amb una sèrie d'anys a tenir realment el sistema educatiu, sobretot en tema d'infraestructures, necessari per cobrir les demandes de la nostra comunitat autònoma.

I el quart, que també pensam que és molt important, diu: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a engegar una convocatòria d’ajudes per donar suport a estudis de música, dansa, art dramàtic i estudis superiors de disseny abans de dos mesos.”

Posam aquest termini d’abans de dos mesos, perquè pensam que és molt important, necessari i, a més, és imprescindible. Vàrem fer una pregunta a la interpel·lació que no va ser contestada, tampoc no importava perquè nosaltres tenim les dades, que fa dos anys que no es treu una convocatòria d’ajudes als municipis per a escoles municipals de música. Parlant amb distints municipis, les escoles de música avui estan a punt d’haver de tancar, per falta d’ajudes. Els ajuntaments, que són els que mantenen aquestes escoles municipals de música, passen, igual que la resta d’administracions, greus problemes econòmics i aquests recursos que abans eren destinats a una cosa o a l’altra, doncs, avui tenim l’obligació entre tots de destinar-los a temes de serveis socials. Per tant, és imprescindible, si nosaltres realment volem continuar potenciant les escoles de música, sobretot les municipals, que entre tots siguem capaços de trobar aquesta línia d’ajuda i aquestes ajudes necessàries per als ajuntaments.

A més, llegia un comunicat de premsa d’unes declaracions que es varen fer per part de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge, que són els responsables actuals dels ensenyaments, la PEMIC, demanava, en el punt 4 i en el punt 5, punt 4: “Uns recolzaments econòmics dignes per part de la Conselleria d’Educació del Govern balear i del Consell de Mallorca cap a les escoles municipals de música i dansa i la supressió d’intermediaris privats amb ànim de lucre per al professorat i els ajuntaments en aquest ensenyament públic.” I punt 5: “Que es tendeixi a igualar les condicions laborals de professors d’escoles municipals de música amb les actuals dels professors del Conservatori Professional de Mallorca, però mai a la inversa.”

És una pròpia reclamació, precisament del professorat i de les persones que estan preocupades per al futur de les escoles de música. Vostès sabran que hi va haver un canvi, deu fer aproximadament tres anys, el funcionament de les escoles de música funcionava per la contractació, normalment amb autònoms, dels professors i els contractaven per hora, i arran d’inspeccions de treball el que varen fer va ser fer un altre sistema de contractació que va encarir, pràcticament va duplicar el cost que tenien els ajuntaments amb les escoles municipals de música, i que avui tenen un cost que realment és molt més elevat del que tenien. Bé, i aquest cos, l’experiència que em diu com a batle, però també pel que hem consultat amb altres ajuntaments, ha estat assumit en la seva totalitat pels propis ajuntaments, no ha estat repercutit damunt els usuaris, perquè hi ha molts problemes també perquè els fills o els nostres fills també puguin estudiar música, ho han assumit els ajuntaments. I ara ha arribat un moment que realment estam passant unes dificultats que fan que perillin aquestes escoles municipals de música. Han assumit la seva totalitat els ajuntaments, i ja els dic, des de l’any 1996 o finals del 2007 no ha sortit altra convocatòria per als ajuntaments.

Per tant, demanaríem, pensam que és una moció que ens pot unir, pensam que és una moció que l’únic que cerca és el consens, perquè entenem que realment, si nosaltres volem apostar per l’educació hem d’apostar per al futur, és a dir, no mesures immediates, sinó mesures de futur. I jo crec que aquest pacte a què podríem arribar entre tots no només el consens polític, sinó també el consens format pel sistema educatiu, i també en aquest cas, pels sindicats, que també tenen la seva part educativa, podria donar peu que en el futur, i ja dic, en casos de canvi de govern, no haguéssim de tornar a canviar o no haguéssim de tornar a debatre tot el sistema educatiu d’aquesta comunitat i fos molt més bo de fer arribar a acords.

Per tant, esperem que tinguem el suport de totes les formacions polítiques i que a partir d’aquí puguem començar realment una nova etapa dins l’etapa política d’aquesta comunitat per arribar a acords amb el sistema educatiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Per a fixació de posicions, per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Pastor, tal i com era d’esperar el Grup Popular presenta aquesta moció, subsegüent a la interpel·lació que vam tenir fa quinze dies, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears. L’educació ha estat un sector clarament bandejat en etapes anteriors, deixat de banda i suficientment tengut en compte i per tant entenem que és important que la nostra cambra discuteixi sobre qüestions educatives amb una certa assiduitat. La interpel·lació que va fer el PP sobre la política educativa de les Illes Balears va ser, des del nostre punt de vista, poc constructiva i amb una gran càrrega de crítica a tot allò que realitzava el Govern. Així mateix, va ser una interpel·lació farcida de petits detalls, com a mínim curiosos a l’hora d’abordar un tema del calat que té l’educació en la política general de qualsevol país.

Avui ens trobam, però, amb propostes que almenys en alguns dels apartats s’ajusten més als grans temes que teòricament s’haurien de tractar. La moció que ens presenta el PP en el seu desenvolupament és considerablement desigual, tant per l’enfocament com per les propostes que s’hi realitzen. Per tant, passam idò a exposar la nostra posició sobre cadascun dels punts.

Pel que fa al primer punt, entenem que és del tot raonable que s’hagin de consensuar les bases per a un pacte educatiu, amb totes les forces polítiques de la comunitat autònoma i tots els sectors implicats. Un pacte per l’educació i la subsegüent llei d’educació emperò és quelcom prou important com per no deixar caps amollats o aspectes a l’atzar, per una vegada que s’emprèn una tasca com aquesta, a més a més tenint en compte la importància que té per al nostre futur, s’ha de dur a terme amb el màxim rigor, de la manera més adequada possible. Per tant, no crec que sigui bàsic establir terminis, sinó assegurar un resultat òptim; s’ha de primar que existeixi un bon consens i que l’acord sigui durador.

Quant al segon punt de la moció presentada, entenc que ja està bé, però que resulta redundant; és obvi que quan s'aprova una llei s'ha de tenir molt clar què costarà i per tant ha d'anar acompanyada d'un pla de finançament dels programes, actuacions i infraestructures necessàries. Sense tenir en compte les conseqüències econòmiques, sense aconseguir els recursos necessaris el que faríem, Sr. Pastor, seria, senzillament, fer un mer brindis al sol i no som aquí per a això.

Pel que fa al tercer punt, si les informacions que té aquesta diputada no són inexactes o estan esbiaixades, ja es troba pràcticament acabat, ja està acabat el mapa escola de les Illes Balears; per tant està en fase de presentació als consells escolars i als diferents sectors de la comunitat educativa. Per tant, tot fa suposar que dins aquests terminis que proposeu a la moció sí que estarà acabat, no ja en fase d'esborrany, sinó acabat el nou mapa escolar. Per tant, és un punt, des del meu punt de vista, sobrer.

Pel que fa al quart punt, consider que, com ja ho he comentat al principi, que es tracta d'un punt excessivament específic per presentar dins una moció molt més generalista i que per tant hi queda com descol·locat, no arrib a tenir gaire clar què hi fa dins una moció sobre una futura llei d'educació de les Illes Balears sobre el seu mapa escolar, una referència tan concreta com unes subvencions per a unes determinades escoles, i a més amb una demanda de dos mesos perquè es dugui a terme.

Esperem, senyores i senyors diputats, que efectivament aconseguim durant aquesta legislatura, com a mínim, assentar les bases per a una llei de l'educació a les Illes Balears, que tenguí prou consens i prou suports, no només per constituir el marc per a una millora substancial del nostre sistema educatiu, sinó que també en garanteixi l'estabilitat per a una bona temporada.

Així mateix, m'agradaria que durant aquest procés l'actitud del Partit Popular fos més constructiva del que ens té acostumats de vegades en aquesta cambra. Les lleis que són bàsiques per al futur de la comunitat requereixen superar els esquemes partidistes i les legítimes lluites per erosionar el Govern, i han de comptar amb la col·laboració tant dels partits que donen suport al Govern com dels partits de l'oposició. Consider que en una qüestió tan important l'actitud del PP hauria de ser diferent del que de vegades, en qüestions de menor calada, ens té acostumats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Pastor, jo crec que hem de convenir que el to i els arguments que apunten aquesta moció subsegüent a la interpel·lació, criden al consens en matèria d'educació i fins i tot en els punts de la interpel·lació, ja ho vaig apuntar a la nostra intervenció en aquell moment, que malgrat que dins el debat educatiu les postures del Partit Popular són de vegades més estentòries que les que vàrem sentir en aquesta cambra, més enllà que hi havia efectivament reflexions de gran abast sobre el que havia de ser l'educació en el país i d'altres qüestions més puntuals o més de matís.

En qualsevol cas el primer punt que ens marca aquest objectiu del consens, crec que tots hi hem de convenir. Nosaltres també pensam que seria positiu, tot i que veim que és difícil el consens quan hi ha punts sensibles en els quals hi ha una discrepància notòria. Jo pens en un tema tan significatiu com el paper que ha de jugar la llengua del país dins l'escolarització, és indiscutible que tots hem d'intentar consensuar-ho, jo voldria que ens trobéssim, però evidentment sembla que per al Partit Popular esdevé un punt important la qüestió del caràcter oficial de la llengua catalana dins l'educació, evidentment hi ha un trespol de negociació en el qual serà molt difícil trobar-nos-hi. Tant de bo facem aquest esforç, jo crec que seria bo per a tots que hi hagués aquests punts d'encontre i plantejar unes bases que poguessin durar varies legislatures. Per tant, amb la idea del pacte educatiu ens sembla apropiada i hi votariem a favor.

No obstant això, el PP ens planteja, va una passa més enllà i concreta una de les conseqüències d'aquest pacte educatiu, abans que arribi a aquestes conclusions i és la Llei de l'educació com una fita d'aquesta mateixa legislatura. Aquesta fórmula normativa probablement és adequada, nosaltres creim que és raonable pensar que el pacte per l'educació, una de les conclusions que establiria seria la necessitat o la conveniència que determinades decisions seves fossin recollides per llei i, per tant, que hi hagi una llei de l'educació de les Illes Balears, però creim que això està en el principi del procés i també avui seria..., no sé si és precipitat, transmetre una idea que per ventura la conselleria en aquest moment no la veu com a segura, i és que dins aquesta pròpia legislatura hi hagi aquesta llei per l'educació. Per tant, entenem que ara els esforços s'han de produir en aquest pacte per l'educació, en el qual ja hi ha un procés en aquest moment obert, acord social, sobre les línies i les mesures que s'han d'aplicar sobre educació, les actuacions de xoc que ens calen per afrontar aquestes grans mancances històriques, a què vostè hi feia esment, mancances històriques que ho són sobretot de recursos, perquè sense els recursos que destinem a l'educació, amb el mal finançament endèmic que tenim, són complicades i hi ha aquest compromís i s'està fent un esforç pressupostari important, però evidentment dependrà del conjunt de recursos públics que puguem gestionar com a país.

Altres temes que tenen a veure amb el finançament, però que tenen una motivació molt plural, com és l'abandonament escolar, les mateixes dades de fracàs o l'esforç de la societat en la matèria d'educació universal, la societat del coneixement i els reptes de Lisboa, són tots una empenta política que crec que des de tota la comunitat es podria consensuar. Com dic, el Govern manté aquests contactes amb la comunitat educativa, a fi

d'identificar i consensuar quin és l'estat actual de la qüestió perquè hi hagi una cosmovisió conjunta de quins són els problemes que s'han d'afrontar i identificar les necessitats i davant d'elles mirar de conciliar les distintes posicions perquè evidentment no tots els actors de l'educació tenen els mateixos interessos i després prioritzar en quines necessitats feim feina.

De totes maneres el segon punt no només reitera l'entrebanc que nosaltres veïem en el primer que és la llei, sinó que ja desplega el que hauria de fer aquesta llei. Perquè vostè, no sé si ha tengut un lapsus a la seva intervenció, però lligava el pla de finançament al pacte per l'educació, diguem-ho així, un document de consens, mentre que allò que diu la moció que vostè ens presenta és que qui durà el pla de finançament és la llei. D'entrada aquest tema ens obre una qüestió jo crec que complicada de tècnica legislativa, però que és un repte del Parlament i és com fer que les lleis tinguin realment garanties de finançament amb les mesures que contempnen; però reconeguem que un pla de finançament, una norma de caràcter gairebé reglamentària, o de planificació, incorporada com un annex, o incorporada com un articulat d'una llei, les que ho han provat, la veritat és que han creat una mixtura complexa.

Per tant, aquí hi ha un equilibri i no només és d'educació, de totes les matèries allà on s'intenta que la llei ja blindi els ingressos que ha de tenir, on realment hi ha una reflexió a fer-hi, i jo crec que en aquest sentit l'experiència parlamentària americana és més fructífera que l'europea, amb la qual les esmenes de pressupost sempre van lligades a les lleis que duen associada despesa, i aquesta és una fórmula que l'hauré d'estudiar. De totes maneres ara mateix ja establir que hi haurà una llei i que aquesta llei serà la que durà el pla de finançament, ens sembla que vostè lliga massa els instruments que han de bastir aquest acord. En qualsevol cas la despesa s'ha de produir des d'aquest moment, com ja s'està fent, com a mínim amb el pla d'infraestructures i d'altres despeses imprescindibles que té l'educació.

El tercer punt insta el Govern a presentar l'esborrany d'un nou mapa escolar dina el 2009. Jo trobo un poc confús l'objectiu. D'entrada perquè un mapa escolar ja existeix, jo diria que des de sempre, com a mínim des de la legislatura en què es va voler marcar un mapa escolar, la del 99-2003, vostè sap que se'n va fer un per a cada illa i es va establir un mapa escolar. Però el mapa escolar no és un instrument tancat, és obert, són fitxes que es van actualitzant. És veritat que hi ha hagut unes convulsions demogràfiques de tot ordre que val la pena reflexionar-hi, s'ha de fer una revisió, en aquests moments s'hi està treballant i com s'ha apuntat, jo diria que és imminent una posada al dia i una explicació d'aquesta nova actualització del mapa escolar, però com instrument de treball i de planificació de la conselleria, és un document existent. Per pagar el gran repte que tenim en aquests moments és dur-lo a terme, encara hi ha, com vostè sap, a totes les Illes infraestructures previstes en el 99-2003 i que no estan executades. Serà per la prioritat que un tenia, si plantem una crítica a l'anterior govern, serà i en aquest ja hi participarem tots, la dificultat realment d'executar tot allò que objectivament sabem que necessita el país. Però en aquests moments encara hi ha una part de les infraestructures que no està dotada i coincidisc amb vostè que és molt bé que ho sàpiguen. En aquests moments la previsió dels mapes escolars la duen els ajuntaments, és molt important pactar amb els ajuntaments quins són aquests equipaments, que els ajuntaments facin la

previsió damunt el seu planejament, ens hem trobat en massa ocasions que els ajuntaments no tenen prevists els equipaments escolars quan s'han de dur a terme, s'ha d'improvisar mitjançant interessos generals, modificacions puntuals de planejament, quan en realitat això ja hauria de ser una feina pactada que quan arriben els recursos de la conselleria, doncs immediatament es puguin posar-se al davant.

Per tant, hi haurà aquests mapes escolars, pareix que el de segon cicle d'educació infantil, primària i secundària les actualitzacions amb més profunditat es produiran de manera imminent. I si vostè vol dir que sempre s'ha de mantenir un mapa escolar i que ara cal una revisió amb profunditat, no sé si s'expressés d'una altra manera més que demanar-nos un esborrany, creim que no hi hauria inconvenient perquè estam d'acord que hi ha d'haver sempre aquesta referència, no només pel que fa a la necessitat d'equipaments, sinó també per a les zones escolars. Les zones al cap i a la fi cada any són recollides, no ho fa cada any, ho fa quan es modifica el decret d'admissió, però és evident que és aquest decret el que succiona les dades del mapa escolar i les esdevé com un punt de referència per a l'adscripció dels alumnes a partir de les zones que ha establert aquest document de treball de la conselleria. Per tant, això també existeix, però si es crea un nou institut o es crea una nova zona, evidentment el debat es mescla amb el decret d'admissió.

Sobre el darrer punt -i vaig acabant-, el tema de les ajudes a estudis de música, dansa, art dramàtic i estudis superiors de disseny, la redacció literal sembla ignorar que els estudis superiors de disseny, d'art dramàtic, de música i dansa s'imparteixen en centres precisament de la conselleria i, per tant, no només existeixen ajudes per al trasllat i per al desplaçament de domicili, sinó per cursar els estudis i perquè els estudis els gestiona el mateix Govern de les Illes Balears.

Respecte de la música i dansa, i vostè ho apuntava, precisava la línia de subvencions a les escoles elementals a aquells ajuntaments que les tenen reconegudes per la conselleria, és cert que l'ajuda ha augmentat, que són 200.000 euros en aquest moment que s'hi destinen, ara, hem de convenir que tota l'educació musical, l'educació en general, necessita i això és evident, més empenta i que tengués més recursos. Això ens torna però al debat del finançament, ens torna al debat recurrent del PIB que nosaltres gestionam a nivell de pressuposts de les Illes Balears i el PIB que hauríem de dedicar a l'educació; en aquest moment els recursos són els que són i entenem que la conselleria les prioritza adequadament i tant de bo els puguem millorar al llarg de la legislatura i ens trobem pel camí. En aquest moment amb les possibilitats que té la conselleria i en general el Govern de les Illes Balears, nosaltres pensam que als textos literals de la moció, tot i que el to el compartim, no li podem donar suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Socialista la Sra. Rita té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Fa dues setmanes que vàrem debatre la interpel·lació del Grup Popular sobre la política educativa del Govern de les Illes Balears, la segona interpel·lació d'aquest període de sessions. La primera quan no portàvem ni un any de gestió ja va ser molt tremendista. La de fa dues setmanes també ho va ser, sobretot quan tots podem veure on ens va portar la gestió del Partit Popular en matèria educativa, la radiografia de la qual, vam remarcar la consellera i jo mateixa el passat dia 3 de març, s'ha fet pública fa uns dies a l'informe del Consell Escolar de les Illes Balears. El portaveu del Grup Popular, que ara ha estat molt consensuador, va fer una enumeració en aquell moment molt àmplia dels problemes existents, mesures per pal·liar el fracàs escolar, el Conservatori de Música, les ràtios, les infraestructures educatives, l'ensenyament de 0-3 anys, la reutilització de llibres de text, etc., i ara concreta únicament algunes propostes en forma de moció, sobre les quals ens pertoca fixar la posició del nostre grup.

En el primer punt es vol instar el Govern de les Illes Balears a consensuar les bases per a un pacte educatiu amb totes les forces polítiques amb representació a la cambra, juntament amb els sectors que conformen la comunitat educativa, conduint a la redacció de la Llei d'educació de les Illes Balears abans que acabi la present legislatura. Aquest punt haurà de ser rebutjat, però no perquè no estiguem d'acord amb la necessitat de fer un pacte social per l'educació. Per al Grup Socialista l'educació és una de les principals preocupacions del nostre programa de govern, cosa que ja han expressat en diverses ocasions, tant el president Antich, com la consellera Sra. Galmés. I un pacte social, remarcant la paraula social, és una de les estratègies que consideram més vàlides per canviar la tendència negativa del nombre de joves que no arriben a un mínim nivell educatiu. La baixa titulació educativa dels i de les nostres joves resulta un handicap per al seu futur, que és el mateix que dir per al futur de les nostres illes, de la nostra comunitat. El passat mes de febrer podríem veure les xifres esgarrifoses que un 48% dels illencs d'entre 20 i 24 anys no té el títol de batxillerat o el d'FP de grau mitjà, i únicament un 48,2% tenia el títol d'Educació Secundària Obligatòria. S'han baixat 4 punts des de l'any 2003, en què el percentatge de joves amb aquesta titulació era del 52,2%.

L'objectiu de la Unió Europea, anomenat Objectiu 2010, ha fixat en un 85% el percentatge de joves amb una titulació més enllà de l'ESO. Estam tan enfora d'aquest objectiu que necessitam que no només els poders públics afrontin aquest repte, sinó també la societat en el seu conjunt, la comunitat educativa, l'empresariat, les famílies, la població en el seu conjunt s'ha de sentir implicada en el desafiament que representa donar la volta a aquesta situació. La possibilitat de guanyar doblers de manera fàcil a les nostres illes, fins ara, gràcies a un model econòmic basat en l'abús del territori i en l'especulació, és una de les seves causes. I per poder revertir aquesta situació es fa necessari promoure, efectivament, un pacte per l'educació, que ja va ser anunciant per la consellera en

el debat del pressupost de l'any 2009, però també hauríem de repensar el nostre model de creixement. No és possible que sigui més prestigiós socialment tenir coses: casa, cotxe, televisió de plasma, mòbils de darrera generació, ..., que una titulació acadèmica. Aquest pacte social s'ha començat a materialitzar a través de reunions amb diferents agents socials per consensuar un document amb una àmplia vigència en el temps per assegurar la seva viabilitat, primer açò. I amb el document base del pacte, després podrem parlar d'una llei d'educació, no abans. Ens perdonaran que diguem que no és el Partit Popular qui ha de marcar al calendari a la consellera. És per aquest motiu que votarem en contra d'aquest punt.

El segon punt insta el Govern de les Illes Balears que l'esmentada llei de l'educació vagi acompanyada d'un pla de finançament dels programes, actuacions, infraestructures necessàries per desenvolupar aquesta llei. El rebutjarem pels mateixos arguments que l'anterior punt. La qual cosa no vol dir que no hi hagi un pla de finançament de programes, d'actuacions i sobretot d'infraestructures, tal com la consellera ha dit fins al cansament a cada una de les intervencions que ha fet en aquest parlament, tant en plenari com en comissió.

En el tercer punt s'insta el Govern de les Illes Balears que presenti un esborrany del nou mapa escolar de les illes abans de l'acabament de l'any 2009. No podem votar a favor d'aquest punt perquè..., vostès, senyores i senyors diputats del Partit Popular, ja ho saben, perquè s'ha dit també repetidament, l'elaboració del mapa escolar dels diferents nivells educatius és un dels objectius que es va proposar el Govern actual, perquè aquell mapa escolar que diuen vostès que varen deixar fet, no va aparèixer enlloc. Aquest mapa escoltar, com deim, està ja a punt de finalitzar i es podrà fer públic abans de l'estiu. Sobretot el portaveu del Grup Popular ho hauria de saber perquè és batle d'un municipi que ja va rebre aquest esborrany que corresponia a la seva zona per poder fer-hi les corresponents aportacions.

I finalment, el quart punt que fa referència a la convocatòria d'ajudes per donar suport a estudis de música, dansa, art dramàtic i estudis superiors de disseny abans de dos mesos, no sé si es tracta d'un error de redacció d'aquest punt de la moció, perquè jo record perfectament que el Sr. Pastor a la interpel·lació va fer referència a les convocatòries d'ajuts a les escoles municipals, i aquí també ho ha tornat a repetir. Però la moció s'ha formalitzat sobre els ensenyaments artístics de règim especial. Per tant, hem de respondre que totes aquestes especialitats artístiques ja compten, no amb el suport de la consellera, sinó que són gestionades des de la pròpia consellera a través dels conservatoris, l'Escola d'Art Dramàtic i l'Escola Superior de Disseny. Per altra banda s'ha convocat una línia d'ajuts per a aquell alumnat, i figura en el BOIB, que s'ha de desplaçar perquè els centres on imparteixen aquestes especialitats estan enfora dels seus domicilis, és a dir, per als alumnes de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. La convocatòria precisament dels ajuts del curs 2007-2008, tenguin en compte que un dels requisits és el rendiment de l'alumne que ha d'haver aprovat el curs, és de dia 23 de desembre. Açò és fa en compliment de l'article 17 de la Llei 30/98, de règim especial de les Illes Balears, que preveu la compensació de la insularitat en matèria educativa. No obstant açò, si es referia a les escoles elementals, és a dir les escoles municipals de música o dansa que puguin tenir els ajuntaments, la consellera està preparant una línia d'ajuts per a aquestes escoles elementals autoritzades,

a la qual es destina un pressupost important per repartir entre aquests centres, com dic actualitzats. De totes maneres aquests ajuts s'haurien de tramitar, en puritat, a través dels consells insulars, que són les administracions més properes al ciutadà i que coneixen la situació de la seva illa.

Atès tot açò, els anunciam per tant el vot desfavorable del Grup Socialista a la moció presentada per part del Grup Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. El grup proposant vol fer ús de la paraula? Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta moció, com es poden imaginar, està redactada i va ser entrada la setmana passada, per tant, és seriosa. Qualcú que ens estigui escoltant i que no sàpiga com es fan els tràmits parlamentaris podria pensar que demanar un pacte per l'educació o qualsevol altre tipus de pacte a aquest govern va en pla de broma. És molt seriós. Jo entenc la dificultat que vostès tenen per consensuar un pacte i per consensuar una llei, ho entenc. Però nosaltres ho deim seriosament. Això no és un problema dels ciutadans, és un problema seu, els problemes que tinguin vostès per consensuar les coses són problemes seus. I a mi avui m'estranya i em ve molt de nou i jo crec que no és bo, vostès avui renuncien que abans d'acabar-se aquesta legislatura vostès hagin estat capaços entre vostès mateixos de consensuar i entendre's per crear o per fer una llei de l'educació de les Illes Balears. I m'estranya molt que a més de dos anys vista vostès ja renunciïn a fer una llei per l'educació de les Illes Balears. Això és l'interès que vostès tenen per l'educació d'aquesta comunitat, que en dos anys i busques vostès no són capaços s'aprovar i de consensuar una llei per dur-la a aquesta parlament i perquè l'aprovi? Escoltin, jo crec que diu molt poc de vostès.

Nosaltres demanam una llei, i en el segon punt demanam una llei amb pressupost, perquè una llei si no va pressupostada, o un pla si no va pressupostat, no té cap sentit ni un. Ens estranya moltíssim.

El tema del mapa; en el tema del mapa escolar no és que nosaltres diguéssim que teníem un pla, nosaltres varem aplicar precisament un pla que es va aprovar fa sis anys, i nosaltres demanam una revisió d'aquest pla i que vostès ens donin abans de dos mesos un esborrany o ens duguin aquest pla, al Grup Parlamentari Popular, perquè hi pugui dir la seva; no demanam res més, demanam un nou pla, i vostès ens diuen que com que l'estan fent tampoc no ens ho votaran a favor.

I després ens diuen que ens hem equivocat en el punt número 4. Jo entenc que vostès, com que no han tret cap convocatòria des que estan governant, no sàpiguem com es titulava o com titulava la darrera convocatòria que va treure el Sr. Francesc Fiol quan era conseller precisament per les escoles de música. Nosaltres hem copiat textualment la darrera convocatòria que va treure l'anterior govern per les escoles municipals de música, i vostès ens diuen que tenen una partida; no sabem ni quina partida ni hem vist cap convocatòria. Jo crec que vostès com a mínim haurien de reconèixer el poc interès que tenen per les escoles de música perquè en dos anys no han tret cap convocatòria, és a dir, ja fa estona que governen vostès i no hi ha cap convocatòria, i el Sr. Alorda diu que 200.000 euros i és fals, no hi ha cap convocatòria treta de la darrera que va treure signada pel Sr. Francesc Fiol.

Clar, i vostès ens diuen: "és que hi ha moltes diferències amb el Partit Popular per arribar a un pacte", i, això, ho deia el Sr. Alorda. Li llegiré un bocí d'un text: "Algunes d'aquestes condicions són el prestigi, la confiança, la corresponsabilitat, l'estabilitat i la continuïtat i, fins i tot, si pot ser, el consens. Tot això és necessari, atès que les polítiques educatives no són polítiques d'efectes immediats, sinó polítiques de llarg termini. Només així serà possible millorar el sistema educatiu". Pacte per l'educació, PSM-Entesa Nacionalista de Menorca. No ho deim nosaltres, ho deien vostès, però vostès, quan els ho presenta el Partit Popular no ho volen fer.

I el Sr. Alorda, com no podia ser d'una altra manera, apunta que uns dels problemes que podem tenir per entendre'ns és el tema de la llengua. És possible; jo crec que tampoc no és imprescindible arribar a un acord amb vostès en el tema de la llengua, jo crec que possiblement és vera que vostès formen part d'aquest arc parlamentari, però jo crec que també hi ha altres formacions polítiques que entre el Partit Popular i les altres formacions polítiques conformarien la majoria del pensament d'aquesta comunitat, i la majoria del pensament d'aquesta comunitat, Sr. Alorda, demana que no utilitzin la llengua pus per enfrontar uns i altres, i que no utilitzin pus la llengua..., i que no utilitzin pus la llengua per dir bons i dolents...

(Remor de veus)

...i que si realment vostès estimen la llengua, que no en cap dubte, la diferència és la manera de defensar-la, facin feina per la llengua. No l'imposin, ensenyin-la, no diguin a la gent com ha de parlar, ensenyin-la, i diguin-li que en aquesta comunitat tenim una gran sort i tenim una gran riquesa, que és que tenim dues llengües, Sr. Alorda. Vostès durant molts d'anys han fet servir la bandera de la llengua per tenir una sèrie de diputats; aquesta bandera, Sr. Alorda, no l'emprin pus perquè de cada vegada els dona menys resultats.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Arribats a aquest punt, procedirem a la votació.

Passam a votar..., i votam.

Resultat de la votació: 27 a favor i 27 en contra. Es produeix un empat i, per tant, segons l'article 90, doncs passarem a la segona votació.

Votam. Passam a votar, funciona ara? Votam.

Resultat: 26 a favor, 27 en contra, i per tant queda rebutjada.

I passam al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4868/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'una ponència d'estudi per a la reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

I debatrem en primer lloc la presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la creació d'una ponència d'estudi per a la reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears. Per defensar-la té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vaya por delante que la propuesta que hoy traemos a la cámara, al pleno de cámara mediante la proposición no de ley que presentamos el pasado 8 de junio, la hacemos desde una postura, como no puede ser de otra forma, abierta y desde una posición de respeto máximo hacia la cámara. No puede ser de otra forma si tenemos en cuenta que lo que se propone es la creación de una ponencia que estudie las posibles reformas del Reglamento del Parlament, y que se debe tramitar, llegado el caso, tal com establece el actual reglamento en su artículo 183, mediante una proposición de ley a fin de que tenga rango de norma y donde queden reflejadas todas las posiciones de las fuerzas políticas en igualdad tanto de sus derechos como de sus deberes.

Está bien presentar ahora esta propuesta, cuando nos encontramos en el ecuador de la legislatura, todavía con una distancia respetable de unas elecciones, lo que permitirá a mi entender realizar una reforma del Reglamento del Parlament de les Illes Balears entre todos y para todos.

Desde el 4 de junio del 86, en que el pleno de esta cámara aprobó el vigente reglamento, que posteriormente fue parcialmente modificado el 20 de marzo del 91, hemos de convenir que la estructura principal de nuestro reglamento tiene más de 23 años. 23 años de vigencia con toda la experiencia y toda la casuística que están en torno a este parlament, a este reglament; i en algunos casos también 18 los que fueron realizada su modificación el año 91. En todo este tiempo, que ha habido dos modificaciones, o sea, una aprobación del reglament del Parlament i una modificació el año 91, el Estatuto de Autonomía que se promulgó mediante ley orgánica, la número

2 del 83, fue modificado en el año 94 y en el 99, pero es principalmente la amplia modificación del año 2007 la que otorga a nuestra carta magna en el ámbito autonómico una dimensión en cuanto a competencias y funciones de la comunidad autónoma que estoy seguro que todos convendremos en que eran imprevisibles cuando se aprobó el primer estatut del año 83.

Ello hace conveniente adecuar el actual reglamento a los conceptos que habiendo sido incorporados en nuestro texto no se ven contemplados en el actual redactado, o aquellos que continúan recogidos o no contemplados en el vigente reglamento del Parlament. Voy a poner dos ejemplos de adición y otro tendría que ser de supresión. El artículo 75.10 del Estatuto de Autonomía establece que el *municipi de Palma disposarà d'una llei de capital especial establerta pel Parlament de les Illes Balears; l'Ajuntament de Palma té iniciativa per proposar la modificació d'aquest règim especial i, d'acord amb la llei i el Reglament del Parlament, ha de participar en l'elaboració dels projectes de llei que incideixen en aquest règim especial i ha de ser consultat en la tramitació parlamentària d'altres iniciatives parlamentàries sobre el seu règim especial*. Es decir, actualmente el Reglamento no contempla la posibilidad que dice el Estatuto de Autonomía de que el municipio de Palma tenga iniciativa y intervenga en su ley.

Y como ejemplo de lo que no tiene que estar en el actual reglamento, en su artículo 134.4 se establece un sistema de votación para la aprobación de los presupuestos generales de la comunidad autónoma y otras cuestiones que afectan a los consells insulares, que no tienen amparo en el actual redactado del actual estatuto de 2007, y que responde a lo que fijaba el anterior estatuto, que en su artículo 24.6 exigía el voto favorable de al menos dos islas para la aprobación de los presupuestos generales de la comunidad autónoma y otras leyes contempladas en el mismo apartado. He aquí dos necesidades que son perentorias y evidentemente no admiten más dilación, esto tendría que hacerse.

Pero además, en otro orden de cosas, adecuar la práctica parlamentaria que da la experiencia de 23 años de vigencia del Reglamento a la realidad del momento estableciendo unos periodos de sesiones que respondan tanto al nivel competencial adquirido como a las retribuciones y exigencias que se esperan de los miembros del Parlament, y que estoy seguro, convendrán conmigo, que difieren totalmente de las remuneraciones recibidas en las legislaturas en las que se aprobó el actual reglamento.

No es la primera vez que se propone la creación de una comisión con similares condiciones u objetivos. La última fue en septiembre del 99, que fue aprobada por esta cámara y dio lugar a fructíferas sesiones de trabajo que no han de quedar en balde. Si esta proposición no de ley recibe la aprobación de esta cámara, como así lo espero, se tendrá que recuperar el interesante y (...) trabajo llevado a cabo por la anterior comisión, incorporar todo aquello que nos unía, lo que de novedad recoge el actual estatuto y eliminar del texto lo que imposibilitó materializar dicho reglamento *non nato*.

Si hemos puesto como referencia dos supuestos que chocan con el actual reglamento, creo que no puede aguardar más la incorporación al mismo de supuestos que en la actualidad son carencias que no contribuyen a mejorar el funcionamiento de esta cámara. Uno de ellos es la introducción de la votación electrónica, ya incorporada en otros reglamentos de otras cámaras, y que permite, entre otros casos, que personas por ejemplo que han sido madres puedan ejercer su derecho a través de unos mecanismos que garantizan que su voto se emite con la seguridad que si están aquí dentro.

Estudiar, por supuesto, si las comisiones permanentes responden al modelo social y económico que tienen las Islas en el año 2009; cuando se aprobó el Reglamento ni siquiera España se había incorporado a la Unión Europea. No hay ninguna comisión de asuntos europeos; creo que es importante que la hubiese, por ello habrá que estudiar si las actuales están en vigencia o habría que modificar la denominación o el contenido de alguna de ellas o ampliar el número de comisiones.

Cómo celebrar algunos debates para darles más agilidad y más atractivo para el público. Por qué motivos es puede perder la condición de diputado de esta cámara. Qué derechos y deberes tienen los diputados para poder recibir información y documentación del ejecutivo. El establecimiento de grupos parlamentarios no sólo cuando se constituye la cámara sino posteriormente, cómo se modifican, cómo se puede variar esta constitución una vez que está la cámara ya en funcionamiento; tampoco lo contempla y sin embargo hay otros parlamentos que sí lo contemplan. El orden de intervención en los debates que se sustancian en esta cámara, ¿es el adecuado o por el contrario podría ser otro orden que daría más agilidad al Parlamento? Habrá que estudiar también este procedimiento como es.

Algo que crece, que también nace del nuevo estatuto: los decretos leyes. ¿Cuál es su tramitación parlamentaria?, ¿cuál sería la mejor tramitación parlamentaria de los decretos leyes?, que es una novedad que contempla el Estatuto de Autonomía y que antes no existía; creo que también habría que reglamentar cómo se procede en estos casos. ¿Qué papel tienen los coordinadores de las ponencias?, que tampoco se ha desarrollado, posiblemente sería interesante poder incluirlo. ¿Quién interviene en el debate de interpelación?, ¿el proponente y el Gobierno o más grupos? ¿O es la moción donde pueden intervenir todos los grupos pero en la interpelación no? También habrá que tomar en consideración el tema éste.

Yo creo, señoras y señores diputados, que éstas son algunas de las cuestiones que el Grupo Popular quiere que esta comisión aborde a fin de mejor dotar a esta cámara de su principal norma básica, como es un actualizado y completo reglamento del Parlament de les Illes Balears. Esta proposición no de ley, por la que aboga el Grupo Popular, ha de ser una norma que obtenga un amplio consenso, por lo que es evidente que todos hemos de hacer un esfuerzo suficiente para profundizar en aquello que nos une en esta proposición no de ley, que es maximizar en aquello en lo que podamos tener alguna reserva, para de esta forma, al final del trámite parlamentario, poder conseguir un reglamento del Parlament ágil, riguroso y respetuoso con cada uno de los grupos parlamentarios, que nos permita desarrollar nuestra labor con la mayor diligencia, el mayor provecho y la mejor solicitud para todos los ciudadanos de las Islas Baleares.

Muchísimas gracias, señoras y señores diputados.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt breument, bàsicament estam d'acord amb l'exposició que ha fet el Sr. Rodríguez. Hi ha una necessitat de procedir a la reforma i a l'actualització del Reglament de la cambra. També hem de dir que és un tema complex i que l'acord polític a vegades serà difícil, en això tenim una experiència del perquè no va sortir una altra ponència d'aquest tipus que ens proposa el Partit Popular crear, i en definitiva, a nivell de recollir totes les dades i poder tenir una feina prèvia, el que li proposaríem és una esmena *in voce*, que es tractaria que aquesta ponència es constituís en el següent període de sessions, simplement seria afegir això a la seva proposició no de llei i, si poguéssim afegir aquesta tasca prèvia que farem els grups parlamentaris de recopilació de dades i d'informació per, de cara al següent període de sessions, procedir a la creació i al funcionament d'aquesta ponència, considerariem que podem votar favorablement aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Rodríguez, coincidim també amb els anteriors portaveus que l'Estatut ens emplaça a la reforma del Reglament i que cal emprendre aquesta tasca, tot i que segurament no ho viu la societat com una urgència, però en aquesta cambra sí que sabem que ens toca tocar temes com ara la tramitació del decret llei, el paper més preminent dels consells, el paper de l'Ajuntament de Palma, la qüestió d'elecció de membres

d'altres organismes, que a vegades també no ha quedat prou ben reflectida; el tractament parlamentari d'òrgans estatutaris, com la mateixa sindicatura, que des de fa anys no està recollida tampoc a l'Estatut. Realment hi ha hagut totes les reformes anteriors i tota l'experiència des de l'any 83 que no ha estat, no només la del darrer estatut sinó en general, no ha estat, no ha tengut una translació damunt el Reglament.

De totes maneres, Sr. Rodríguez, haurà d'admetre que és curiós que sempre siguin ponències en períodes progressistes en els quals s'ha de modificar el Reglament. L'anterior, efectivament, com vostè recordava, fins l'any 2003, que hi va haver un punt de maduresa important. Després els quatre anys, fins on jo sé, no ha estat cap prioritat adaptar-se ni posar-se al dia, amb tot el respecte, d'aquest reglament, tot i que en tot cas ens trobam en aquest punt en què val la pena i han madurat la necessitat de dur-la a terme.

Crec que, a més, s'ha de fer des del consens, en aquell moment, el 2003, per un escrupolós desig que fos aprovat, no amb les majories que requeria el propi reglament, sinó en un sentit més ampli, es va retirar, i crec que no hem de fer el que es va fer en el darrer reglament del Consell, que un acord ràpid i contra, l'oposició va ser qui el va imposar. Jo crec que aquell estil, el de l'anterior legislatura, no és el que s'ha de viure en aquesta casa.

Aquesta mateixa casa ha reformat l'Estatut dels Diputats, el seu règim de declaracions, per exemple en tot el que representa la declaració i els pactes de transparència dels diputats, no a través del reglament, no a través del consens, sinó a través d'una esmena no pactada en ponència a una llei d'acompanyament dels pressuposts, per sortir a camí d'una imatge periodística. Jo crec que també aquesta fórmula, aquella pseudooficina de pseudotransparència no pot ser el model que apunti a una reflexió seriosa de les regles de joc, que les hauríem de consensuar, les hauríem de parlar i no s'haurien d'improvisar des d'una majoria absoluta amb esmenes en ponència d'una llei d'acompanyament. Crec que això és molt poc seriós.

I per tant el que diu avui el Sr. Rodríguez en aquesta tribuna és el que pensam que hem de fer i, com ja recomana l'escriptura: feis allò que diuen i no allò que fan. Per tant, ens quedarem amb el discursiu de la proposta del PP quan és a l'oposició i no a copiar la praxi política de quan ha estat al Govern. En aquest sentit crec que hem de fer aquest esforç.

Per ventura una primera disposició final que podríem pactar, d'entrada, és que entrarà en vigor a la pròxima legislatura, perquè em dóna la impressió que si no tots els elements de conjuntura acaben implicant pressions o visions del que convé a cadascú en el moment en què es troba. Vaig veure el reglament, el darrer és el del Consell, que era perfecte i havia de durar, tot d'una que hi ha hagut el canvi, tot d'una que el PP ha estat a l'oposició s'havia de canviar demà de matí, més o menys amb les posicions que nosaltres manteníem, i s'ha canviat, s'ha canviat. Però crec que aquesta sensació dels què anam amb el cor damunt la mà i la resta, quedés molt mal ple quan no veus la reciprocitat aplicada a les altres legislatures. Per tant, crec que seria bo pactar que entrarà en vigor la pròxima legislatura i fins i tot pactar que, com a mínim, durarà deu anys, perquè seria bo que si ens posam d'acord, si hi ha un acord solemne i unànime, després no es canviïn les regles del joc si hi hagués un canvi de

majoria, el Senyor no ho vulgui, però bé, això sempre en democràcia hi estam exposats i és la grandesa del sistema que, evidentment, tots volem.

Com s'ha apuntat, també ja hi havia tota una sèrie de tasques que nosaltres havíem apuntat en aquella comissió, les recuperariem i crec que seria bo que la mateixa Constitució del Parlament no sigui convocada pel president del Govern, creim que aquí hi ha d'haver una qüestió estrictament parlamentària, com la mateixa fórmula dels juraments, que ha de ser una cosa que no tenguí a veure amb la normativa existent, sinó amb el propi honor i declarar que es durà el càrrec amb lleialtat.

Els temes, com s'ha apuntat, de drets i deures és important; nosaltres voldríem apuntar per la transparència, saben que hem fet alguna proposta en aquest sentit.

El moment de pèrdua de la condició, com ha apuntat el Sr. Rodríguez, és un moment que no està molt precísat en el propi Reglament.

El tema dels grups parlamentaris i el transfuguisme és una qüestió delicada, amb llistes tancades, però que també l'hauríem d'intentar afrontar. Jo, la doctrina Rodríguez, per exemple, no la compartesc, segons la qual, però parlem-ne, és que quan ets expulsat del teu grup no hi ha cap transfuguisme però quan te'n vas voluntàriament sí, no és la que va recollir la llei municipal; jo crec que aquest postulat és, com a mínim, qüestionable, de l'expulsió i la voluntarietat, sinó que té molta més importància què en pensa el partit del qual prové la persona i la seva decisió com consona dins un projecte de llistes tancades. És complex, tampoc ningú no té, crec, una solució, no crec que sigui bona la de la llei municipal, però en qualsevol cas aquí sí que marcarà pauta, entenc, el que després establím a nivell del Reglament i les conseqüències d'un no adscrit.

També de les comissions d'investigació, i en general un reglament ha de servir per a l'oposició, ha de servir perquè l'oposició pugui actuar amb garanties i que una majoria política no pugui aturar la tasca de l'oposició, aquí és on ens hi trobaran i crec que seria bo que hi hagués una empenta en aquest sentit.

També en el procediment legislatiu, està molt tancat, vostès saben que el parlamentarisme, que prové pràcticament del XVIII, del XIX, és contrari absolutament a la participació; la idea és que els interessos i els lobbys no contaminin la decisió del sobirà; aquest plantejament s'ha de canviar en el segle XXI i per tant hi ha d'haver fórmules, no seran al·legacions, s'haurà de ponderar la manera com es dugui a terme, però la publicitat del procés, la manera de participar i donar l'opinió els ciutadans, crec que és una idea que ha de tenir un recull dins el Reglament. Per tant, també els terminis, la idea motoritzada de legislar sense tenir la documentació amb prou temps per a les esmenes, sense haver pogut consultar tothom dins els processos legislatius crec que és molt important que siguin prudents, que siguin seriosos, que siguin rigorosos i tinguin un termini, que és el que ha de tenir un procediment legislatiu. En tot cas, parlem-ne.

També crec que seria bo introduir fórmules d'avaluació de l'activitat legislativa que tant en tant i en aquest moment de legislació motoritzada no estaria malament que el propi Parlament avalués si s'han complert els objectius que pretenia amb la seva legislació, sobretot coses que ja puguin quedar un poquet més al marge de la lluita directa partidista, com puguin ser normes a partir dels 12 anys. Crec que qualsevol tipus d'avaluació, de derogació, de textos refosos, que donin més transparència i millor qualitat a la tasca legislativa serà ben rebuda.

Però, com dic, crec que la gran tasca és la matèria de control: les compareixences, el tema de les interpellacions com s'ha apuntat; les mateixes preguntes orals, ser capaços de conciliar la necessària litúrgia el ritual que ha d'acompanyar tota tasca parlamentària, la solemnitat amb l'eficàcia de no haver de tenir per ventura diputats de distintes illes escoltant temes que per ventura són d'interès de menys pocs; hem de cercar la fórmula per combinar aquests dos esquemes. Crec que el parlamentarisme americà, com en tantes coses, en aquest sentit també ens pot donar alguna idea.

Crec que és molt positiu que hi hagués sancions al Govern per part del Parlament quan no contesta preguntes, quan no ajuda els diputats a dur a terme la seva tasca; crec que fórmules d'aquesta mena serien interessants, tots hem viscut caramells d'informació mal donada per part del Govern i crec que si fóssim capaços tots, i crec que en aquest sentit, ja dic, que ajudaria la disposició final que entri en vigor una altra legislatura del que ens autoobligam en qualsevol rol que ocupem, crec que seria positiu.

Hi ha uns debats que jo personalment i crec que el nostre grup també juga, té present, que és el compliment pressupostari. Avui el debat de les liquidacions, el debat dels dictàmens de les sindicatures no estan estructurats amb la rellevància que hauria de tenir, molt més, al meu parer, que el dels propis pressupostos gairebé, i que en aquest moment es manté la inèrcia històrica del gran debat de pressupostos quan, en gran mesura, la política pública gira entorn d'uns altres paràmetres i és a uns altres llocs gairebé on trobes els punts calents de la intervenció governamental.

En tot cas, n'hem de parlar, com hem de parlar de Sindicatura de Comptes, fins i tot ja tenir regulada la Sindicatura de Greuges, algunes llacunes de la moció de censura i d'altres punts que una revisió global del Reglament crec que seria positiu.

En darrer extrem, com apuntava el Sr. Rodríguez, si aquesta revisió en profunditat en alguns dels seus aspectes no hi pot haver consens, però en aquells més evidents, més senzills, hi pot ésser, crec que haurem de fer vasons de doble via i si poguéssim fer un paquet menys ambiciós, però que tanmateix és urgent, i treure-lo dins aquesta legislatura, nosaltres també ens hi sumarem, tot i que reconec que de vegades, ja que hi som, aniria bé també introduir alguna idea nova i alguna idea ambiciosa que tengués avantguarda del nostre propi Parlament de les Illes Balears, que fossin els altres que ens copiassin a part de tot el que nosaltres anirem a pouar de la saviesa que els altres han posat en els seus.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Rodríguez, jo també m'apunt en la línia dels anteriors portaveus a la votació a favor d'aquesta proposició feta per vostè, amb l'esmena *in voce* plantejada pels anteriors portaveus, que si li pareix bé i a efectes de gravació podria ser que "El Parlament de les Illes Balears acorda crear, en el pròxim període de sessions, ..." i continuar com vostè ha fet la redacció.

Jo crec que quan hi ha també l'últim a parlar bàsicament totes les explicacions estan donades, l'antiguitat, els nous reptes a Europa, l'adaptació a noves exigències; vostè ha plantejat el tema de la maternitat o paternitat.

El tema del debat, i que és una limitació que posa l'Estatut d'Autonomia, quant que no hi pot haver vot per delegació en cas d'absència, però com es fa la participació telemàtica, si és possible o no, com es regula.

I crec que, en definitiva, aquestes són les coses que ens hem de dur a plantejar amb serietat a fer aquesta comissió o ponència d'estudi.

Jo, de totes maneres, diu, ja que vostès ho troben bé i sempre han de posar el tascó, com abans ha fet el portaveu, el diputat Sr. Alorda; jo li he de dir que també m'afegesc a aquest tascó, i ho dic amb tota l'amabilitat, però amb tota claredat, crec que si el debat s'hagués fet a la inversa i ara parlàs, vull dir, tenc la sensació que el Govern hauria dit que això no és un tema necessari i que ara del que ens hem de preocupar és de la crisi i..., no, crec que la crisi és una cosa, però crec que no es preocupi que des dels grups que donam suport al Govern compartim la necessitat de modificar el Reglament del Parlament. Però, per això, pel mateix motiu que abans li explicava el diputat Sr. Alorda, jo també pens que ha estat una bona aportació des de la reflexió improvisada a què ens té acostumats el Sr. Alorda; crec que no estaria malament una disposició transitòria en el sentit que marcàs el període d'inici, el període d'inici ha de ser la nova legislatura, perquè és marcar les noves regles de joc guany o perdi els que vulguin els ciutadans i a partir de la nova legislatura serà el que ens marcarà les regles de joc que hem de tenir aquí en aquest Parlament. Per

tant, felicitar també el Sr. Alorda, en aquest sentit que, val, anem a canviar les regles de joc però per a la pròxima legislatura.

L'explicació de per què li demanam els grups que se'n vagi al període de sessions crec que és per una qüestió bàsica i que tots els grups, almenys el que jo represent, no vull parlar dels altres, hem de fer; posar-nos d'acord, probablement si en aquests moments ara obríssim un debat hi hauria tal vegada un 50% del grup que ara represent que pensen una cosa i l'altra i probablement els grups parlamentaris necessitam obrir un debat sobre les múltiples coses que vostè mateix ha plantejat i poder cercar un posicionament comú. Per tant, no té altre sentit demanar aquest ajornament en el debat i per tant, com que no és un debat conjuntural, que ha de durar no deu anys, sinó vint-i-cinc més, si és possible, per tant començar-ho a fer a partir del pròxim període de sessions.

I també crec que és molt important, i amb això vull anar acabant, és que hem de cercar, i hauria de ser el guió fonamental, el màxim consens possible i per tant fugir de conjuntures, i per això crec que està bé; és a dir, a la nova legislatura. Anem a marcar regles de joc, però per modernitzar i per atracar més aquest Parlament, que això amb molta claredat no ho deim, atracar-ho més a la gent, a la ciutadania. I això vol dir fent els debats molt menys confusos de com de vegades són, que no estan ben adaptats als ritmes de l'opinió pública. Com per exemple, una de les altres qüestions aportades amb les diferents intervencions, com és, per exemple, el debat pressupostari: parlam molt d'un debat pressupostari i probablement no tenguim la importància que ha de tenir el debat de les execucions pressupostàries i liquidacions de pressupost. Però tot això, probablement, seran els diferents temes que, als que els toqui en ponència aquest debat, tendran temps de discutir, per a llavors presentar al plenari d'aquest Parlament doncs el consens o el debat que hi hagi hagut.

Per tant, el nostre grup, si vostè ens accepta aquesta esmena, doncs votarà a favor de la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol fer ús de la paraula el Sr. Rodríguez? Pareix que sí, té la paraula per un temps de cinc minuts, Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, he de donar les gràcies a tots tres portaveus, perquè crec que ha estat una intervenció molt sincera; crec que entenc que hi ha hagut fins i tot aportacions, una és l'esmena que acaba de llegir ara mateix el Sr. Costa, que havia anunciat el Sr. Melià, també ho havia estat pel Sr. Alorda del BLOC per Mallorca, crec que pot anar millor, pot anar bé, o sigui, em va bé que comenci la comissió el proper període de sessions.

Però també m'agradaria afegir una qüestió, que hi ha un treball previ, un estudi comparat de com estan la resta de reglaments de parlament d'altres parlaments d'Espanya, que tal vegada podria començar-se la labor per aquí, començar a estudiar aquest estudi comparatiu, que s'hauria d'incorporar, perquè quan el setembre iniciem el proper període de sessions ja hi hagi una tasca feta, no la que vàrem fer l'any 1999 sinó també aquesta de comparar l'evolució que han tengut els diversos parlaments, per poder-ho afegir al reglament.

Sr. Alorda, jo venc com vostè, amb la mà al cor, sempre, amb la mà al cor; no pensí vostè que és exclusiu, tothom quan parla aquí crec que parla sincerament des del seu convenciment, pot estar errat, però des del seu convenciment.

Li diré que també accepto la segona, però serà una matèria per posar-la dins el Reglament quan entra en vigor, però jo donaré suport que sigui la propera legislatura, perquè crec que sempre servirà lògicament per llevar pressió que lògicament cinc mesos o vuit mesos abans de les eleccions ningú no voldrà canviar; però que estic convençut, com vostè ha dit aquí mateix, que el Reglament del Parlament ha de ser un instrument de control parlamentari i el control parlamentari és un control que exerceix l'oposició sobre el Govern sempre, i aquí tenim la sort que cada vegada doncs hi són uns o altres en govern i a l'oposició, com a qualsevol sistema democràtic, això enriqueix el debat i enriqueix la tasca del Parlament.

El que no compartesc amb vostè és que sempre demanam la reforma del Parlament quan som a l'oposició; vostè va tenir possibilitats de demanar-la del 2003 al 2007 i la va demanar, llavors nosaltres haguéssim dit aleshores, però vostè no ho va fer i per tant no va poder rebre el suport o no del Partit Popular. Però jo crec que és bo, crec que és bo i, amb diferència que siguem a la crisi, si jo sapigués que aquesta PNL restaria un poc de feina per a una persona la llevaria, però crec que el fet que tenguéssim un bon reglament que possibiliti un major exercici parlamentari també és un bon instrument i crec que això és necessari per a aquest Parlament.

Per tant, jo no vull emprar més temps i vull agrair a tots la seva aportació, crec que la PNL surt millor que va entrar i que crec que ens veurem en aquesta tasca. Però sí que demanaria, i perquè en quedi constància en el Ple, que el Parlament, una vegada que estigui aprovada la PNL, estudiï la necessitat de fer una anàlisi comparativa del Reglament del Parlament de les Illes Balears amb la resta de parlaments d'Espanya o d'altres parlaments per veure quines qüestions seria possible incorporar, quines mancances tenim i quines dificultats podríem solucionar a través de modificar el reglament actual.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Aquesta presidència entén que es pot donar aprovada per assentiment, amb la modificació relativa "en el pròxim període de sessions" incorporada. És així, senyors portaveus? Sí? Portaveus del Partit Popular, és així? Doncs, queda aprovada per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 8181/08, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Mixt, relativa a l'Oficina d'estrangeria a Eivissa.

I finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 8181/08, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista i Mixt, relativa a l'Oficina d'Estrangeria a Eivissa.

Pel Grup Parlamentari Mixt i per un temps de deu minuts, té la Sra. Suárez la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, vull en primer lloc donar la benvinguda i agrair la presència dels representants de la Plataforma per a la convivència d'Eivissa que ens acompanyen avui: la Sra. Alda Yurramendi, portaveu de la plataforma i presidenta de l'Associació d'uruguaïans, el Sr. Victor Heyn, president de l'Associació de paraguaïans, el Sr. José Picorelli, administrador de Càritas d'Eivissa i el Sr. Jacobo García, treballador de Càritas.

Senyores i senyors diputats, aquesta proposició la presentam conjuntament el Grup Parlamentari Socialista i les diputades d'Eivissa pel Canvi. Per la meua part intentaré contextualitzar aquest iniciativa i a continuació la Sra. Torres els explicaré en detall el seu contingut.

Aquesta proposició és en realitat el resultat d'un esforç col·lectiu que neix de la societat civil representada per la Plataforma per a la convivència i que és recollida pels partits polítics i les institucions d'Eivissa. És el resultat del convenciment del deure ètic i polític de donar solució a un problema que afecta el col·lectiu d'immigrants, però que, en tant que són part fonamental de la nostra societat, esdevé en conseqüència la nostra responsabilitat.

Em permetran per tant, que els expliqui el procés pel qual arribam al punt on es trobam ara. Va ser l'any 2001 quan es va constituir la Plataforma per a la convivència com a organització que inclou les principals associacions d'immigrants d'Eivissa, sindicats i ONG. Sorgí aquest any coincidint amb el tancament a l'Església de Santa Creu d'un nombrós grup d'immigrants amb la petició, en aquell moment una petició que es feia per tot Espanya, de papers per a tothom. Des de llavors una de les reivindicacions de la Plataforma per a la convivència ha estat la de l'obertura d'una oficina d'Estrangeria a Eivissa. L'any següent, el 2002, és important perquè marca l'inici d'un període d'un augment molt fort de l'arribada de persones immigrants a Eivissa, de tal manera que entre 2002 i l'actualitat ha crescut a Eivissa aquesta població en un 62%.

Des de sempre, tot i els esforços fets per l'Administració, la tramitació dels documents de les persones novingudes a Eivissa ha estat problemàtica. Una part important dels tràmits no es poden fer a l'illa, les tramitacions corresponen a diferents organismes que, a més a més, estan separats físicament: comissaria, Direcció Insular de l'Administració General de l'Estat, Registre Civil, etc., descoordinació, escassetat de recursos humans i materials, escassa formació especialitzada del personal, etc. La insatisfacció per l'atenció rebuda va culminar amb l'elaboració d'un informe de queixa presentat al Defensor del Poble el passat març en el qual es recullen els problemes d'informació, de procediments i d'insuficients mitjans humans de les diferents institucions responsables.

El setembre de l'any passat el Grup Parlamentari Socialista i les diputades d'Eivissa pel Canvi vàrem registrar aquesta proposició no de llei en què demanam, entre altres punts, l'obertura d'una oficina delegada d'Estrangeria a Eivissa. La Sra. Torres els explicarà després per què aquest canvi respecte a la formulació inicial, però des del setembre del 2008 fins ara han tingut lloc una sèrie d'esdeveniments que han fet possible un major suport a aquesta iniciativa. En primer lloc, la resposta de la ministra d'Administracions Públiques a una pregunta formulada pel senador d'Eivissa i Formentera, Sr. Pere "Casetes", en relació amb aquest tema. La Sra. Salgado va respondre que no hi havia previsió per enguany d'obrir una oficina d'Estrangeria a Eivissa, però deixava la porta oberta al futur. Aquesta resposta va fer que el consell insular convocàs un monogràfic sobre la necessitat d'una oficina delegada d'Estrangeria a Eivissa al si del fòrum per a la immigració dependent d'aquesta institució. En aquesta reunió representants de tots els partits polítics i de totes les institucions amb el suport dels representants de les ONG i associacions presents varen decidir promoure l'aprovació de mocions als ajuntaments de l'illa i al consell en el sentit d'aquesta, que ja el Grup Socialista i Eivissa pel Canvi havíem registrat tres mesos abans i que debatam avui.

Així mateix, es va decidir sol·licitar la tramitació pel procediment d'urgència d'aquesta proposició no de llei i que una vegada aprovades totes aquestes iniciatives es demanarien reunions amb els ministeris corresponents, Interior, Treball i Administracions Públiques, per explicar de primera mà la problemàtica existent a Eivissa.

Estam per tant, senyores diputades, senyors diputats, davant una proposició, m'atreviria a dir, de consens i sobretot de sentit comú. Des del nostre punt de vista l'Administració ha de tenir com a objectiu bàsic fer dels immigrants ciutadans i ciutadanes de ple dret. Doncs bé, nosaltres simplement pretenem resoldre una de les tantes paradoxes de l'Administració: que es posin els mitjans perquè les persones novingudes puguin complir amb els deures que la mateixa administració els exigeix per regularitzar la seva situació. Esperam que tots els grups parlamentaris li donin suport.

Ja per acabar voldria concloure amb una frase que pronunciava el Sr. Jacobo García, un dels membres de la plataforma que avui ens acompanya, va ser en una taula rodona sobre immigració coincidint amb el seixanta aniversari de la Declaració dels Drets Humans. En aquella ocasió el Sr. García va dir i cito textualment: "lluïtam per a una cosa tan contradictòria com una oficina d'Estrangeria en comptes de fer-ho per als drets dels immigrants". En el moment en què vivim, en un procés de revisió de l'actual Llei d'estrangeria, aquesta reflexió cobra encara més sentit. Faig meva també la reflexió de l'antropòleg Alejandro Miquel sobre la immigració en temps de crisi: "la crisi en els seus efectes objectius, però també en els percebuts i en els discursos polítics que l'acompanyen no ajuda a fer bufar vents favorables a la incorporació i normalització dels immigrants. Ben al contrari, justifica polítiques i mesures de dubtós terme democràtic, però també de dubtosa eficiència i eficàcia pràctica".

Senyores diputades, senyors diputats, demanam una oficina delegada d'Estrangeria per a Eivissa, però volem també que els arbres de l'Oficina d'Estrangeria no ens impedeixin veure el bosc de la reivindicació dels drets de les persones immigrades perquè siguin ciutadans i ciutadanes de ple dret.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari Socialista té la seva portaveu la paraula. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc també vull donar la benvinguda als representants de la Plataforma per a la convivència d'Eivissa que ens acompanyen en aquest debat d'aquest plenari. La Sra. Suárez ja ha explicat profusament els antecedents i el context d'aquesta proposició no de llei que presentam conjuntament el Grup Parlamentari Socialista i les diputades d'Eivissa pel Canvi dins el Grup Mixt. Sens dubte, la petició continguda a aquesta proposició no de llei recull una petició expressada pel col·lectiu d'immigrants, així com pels integrants de la societat civil implicats en la defensa dels drets dels immigrants, essent aquesta comprensiva de la vessant més general referida a la defensa dels drets humans i que fa referència a les qüestions més concretes.

En primer lloc, com ja ha avançat la Sra. Suárez i per una qüestió formal, he de proposar la modificació de la petició relativa a obrir una oficina d'Estrangeria a l'illa d'Eivissa i substituir-la per l'obertura d'una oficina delegada de l'Oficina d'Estrangeria de Balears a Eivissa, ja que conforme determina l'article 159 del Reial Decret 2393/2004, de 30 de desembre, pel qual es va aprovar el Reglament d'Estrangeria, les oficines d'Estrangeria només tenen àmbit provincial i només poden estar a la capital de província, per tant a l'àmbit territorial d'Eivissa només hi pot haver una oficina delegada.

Dit això, vull referir-me a algunes dades interessants que donen suport a aquesta petició que avui debatem. En relació amb les dades de l'any 2008 podem fer menció al fet que el creixement de la immigració a Balears respecte als 2007 i 2008 ha crescut en un 17%. És a dir, Balears és la comunitat amb la taxa més elevada d'immigrants de l'Estat espanyol, amb un 20,7%. En relació amb Eivissa i Formentera aquestes dades augmenten i podem dir que hi ha un 24,76% de població immigrant a Eivissa i Formentera. És a dir, hi ha aproximadament un 6% més que la mitjana balear.

Una altra dada interessant és que Vila, a l'illa d'Eivissa, és la ciutat de Balears amb la taxa més elevada d'immigració de totes les Balears i una dada de l'Oficina d'Estrangeria de Palma és que, malgrat la crisi, va tramitar durant l'any 2008 un 2,3% de permisos de feina més que l'any 2007 i va deixar damunt la taula més de 3.000 sol·licituds, aquestes dades s'ha de dir que inclouen la documentació de les illes pitiüses. A aquestes dades purament demogràfiques, hi hem d'afegir una referència als concrets procediments, a les passes que ha de donar tot immigrant a l'hora de regularitzar la seva situació, fer algun tràmit o fer alguna gestió bé per complir una obligació o bé per recaptar un dret i és que per exemple podem destacar que es fan distintes gestions a Palma, a Eivissa per -com he dit- obtenir algun tipus de dret o per complir algun tipus d'obligació.

Per exemple, a Palma es tramita la documentació referida al règim general laboral, en concret, el permís inicial i la primera i la segona renovacions. Això que comporta? Comporta que les persones poden fer la sol·licitud a Eivissa, al punt d'atenció que tenen, però això fa, la llunyania geogràfica, fa que evidentment tardi un cert temps dur a terme totes aquestes gestions, fins i tot comporta que moltes persones optin per viatjar a Mallorca, pagant evidentment de les seves butxaques, per intentar fer via amb aquestes gestions i a Eivissa només es duen tràmits del règim general no laboral, és a dir, arrelament, reagrupació familiar i permís permanent de residència. Hi ha certes persones que com no tenen constància d'aquesta informació opten directament per anar a Palma quan no seria necessari dur a terme aquest viatge.

En segon lloc, el mateix laberint administratiu provoca que aquestes persones tinguin certes problemàtiques a l'hora de fer via amb aquestes gestions. Potser algú digui que en l'actual context econòmic de crisi global econòmica arran del món han minvat aquestes sol·licituds, però no és així perquè de fet els expedients tramitats en matèria d'estrangeria a Eivissa han continuat augmentant al llarg de tot l'any 2008, en més d'un 30%.

Front a aquesta situació que hem dibuixat l'Administració de l'Estat ha impulsat millores, ha reforçat els mitjans humans, materials i telemàtics per donar un millor servei en una matèria tan sensible com aquesta. També s'han delegat competències d'Estrangeria als directors insulars perquè determinades gestions es puguin realitzar en seu de la direcció insular que pertoqui. Igualment s'ha posat en marxa un servei que permet que diverses fases d'algunes tramitacions es puguin dur per línies telemàtiques, però, avui per avui hem de ser sincers, tots aquests esforços han resultat inútils i de fet així ho reconeix l'Administració de l'Estat quan ha manifestat que no descarta l'obertura d'una oficina delegada d'Estrangeria a Eivissa per atendre les pitiüses en aquestes necessitats.

En definitiva, constitueix una incongruència que la mateixa administració exigeixi als immigrants el compliment d'unes gestions i d'uns tràmits si no facilita totalment que es puguin dur a terme aquests tràmits. L'Administració ha de garantir l'efectivitat dels drets que en aquest cas corresponen als immigrants, de la mateixa manera que ha de posar tots els mecanismes a l'abast dels immigrants per al compliment de les seves obligacions. El flux migratori cap a les illes segueix essent intens i totes aquestes persones immigrants no poden estar en una segona divisió.

Per això demanam que aquest parlament constati la necessitat d'obrir a Eivissa aquesta oficina delegada, s'insti el Govern de l'Estat per a l'obertura d'aquesta oficina a Eivissa en el termini més breu possible i mentrestant s'augmentin els recursos humans i econòmics del punt d'atenció actual que existeix a la seu de la Direcció General de l'Estat a Eivissa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Per fixació de posicions el BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull manifestar el total suport del Grup Parlamentari del BLOC per Mallorca i PSM-Verds, no m'estendré gaire en la meua intervenció perquè subscriuim les paraules que ha dit la portaveu d'Eivissa pel Canvi en aquest aspecte i per tant, vull donar suport com deia a aquesta iniciativa de la Plataforma per a la convivència d'Eivissa. És evident que a les Illes Balears hem viscut un increment espectacular a la població en els darrers anys i que aquest increment ha estat en un percentatge molt més gran a l'illa d'Eivissa on, en aquest cas, les tramitacions que s'han de fer per part de la gent que ve especialment de fora han tingut les problemàtiques de manca de personal, d'instal·lacions inadequades, etc., que se'ns han explicat anteriorment, la qual cosa ha provocat -com deia- aquesta necessitat d'obrir aquesta oficina d'estrangeria.

Per tant, total suport a aquesta reclamació per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Pensam que és una primera passa juntament amb les mocions dels ajuntaments i del Consell d'Eivissa, que es fan, i ara lògicament quedarà dur a terme la pressió al Govern de l'Estat que és qui té la competència i qui ha de donar resposta a aquesta necessitat absoluta de l'illa d'Eivissa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull saludar als representants d'associacions i de la Plataforma per a la convivència que avui estan aquí i que també són part d'aquesta iniciativa que avui debatem aquí encara que no la signin, però sí que entenem que tenen protagonisme i efectivament han estat especials promotors d'aquesta proposició no de llei.

En fi, poques coses queden a dir, crec que en primer lloc el que he de reconèixer i de manera molt àmplia ha estat tot el que s'ha dit aquí avui a aquesta tribuna, crec que les dues promotores d'aquesta iniciativa, aquestes dues diputades, han fet una exposició molt il·lustrativa sobre quina és realment la situació en què ens trobam a Eivissa respecte a la defensa dels interessos més immediats per part de l'Administració d'aquelles persones que vénen a la nostra illa, de tots aquells nousvinguts. És cert, la tramitació de molta documentació es fa d'una manera aïllada, manquen recursos humans i tècnics, les instal·lacions no són les que més ens agradaria tenir i en qualsevol cas, crec que aquesta iniciativa ens ajudarà a aconseguir realment que això es faci una realitat. Certament, la població s'ha incrementat a Eivissa, de tots aquells nousvinguts, d'una manera notable, el percentatge és bastant elevat i encara -com ha dit la portaveu del Partit Socialista- no decreix, sinó tot el contrari, segueix incrementant-se.

Per tant, avui tenim un servei que no s'adequa a la demanda i crec que des de l'Administració això no és en cap moment, o no ha de ser en cap moment admissible. Entenem que la demanda ha d'estar, o el servei en aquest cas a l'alçada de la demanda perquè és realment del que es tracta, de tenir el servei a l'alçada de la demanda.

En fi, podríem dir moltes coses, crec que avui -i s'ha dit aquí en dues ocasions- hauríem de deixar enrere moltes altres qüestions de les quals se n'ha fet memòria, precisament a unes declaracions -crec que desafortunades- de la Sra. Salgado que deia que no era necessari, si no és necessari, que tal vegada no era una prioritat o en fi, que no es descartava que hi hagués una oficina, però en qualsevol cas crec que avui rectificam això, i ho rectificam d'una manera conjunta entre tots els grups parlamentaris i d'una manera unànime.

Per tant, simplement vull insistir una altra vegada més a donar suport a aquesta iniciativa. Des del Grup Parlamentari Popular tenen el nostre suport, com també l'han tingut -i això sí que és cert- en altres iniciatives presentades a ajuntaments a l'illa d'Eivissa i al consell insular en aquest mateix sentit i que precisament, avui no és el cas, sí que hem arribat a presentar-les conjuntament i les hem signat conjuntament, cosa que avui ho trobo a faltar. M'hauria agradat que aquesta iniciativa hagués vingut amb el suport i hagués entrat a aquesta casa amb el nostre segell i amb la nostra firma. En qualsevol cas, sigui aquesta voluntat de donar-li suport la que substitueixi aquella falta de presentació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

El grup proposant vol fer ús de la paraula? Té la Sra. Rita la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només vull agrair el suport de tots els grups parlamentaris a la nostra proposició no de llei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Aquesta presidència entén que es pot donar la proposició no de llei aprovada per assentiment amb les modificacions relatives a la delegació de l'oficina, tal com ha quedat clar per part de la Sra. Suárez i Torres. És així?

Doncs, ...

Sí, Sra. Suárez?

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Perdoni, Sra. Presidenta, gràcies. Seria "Oficina delegada", la formulació seria "la creació d'una Oficina delegada d'estrangeria".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, "Oficina delegada d'estrangeria", hi estan tots els grups d'acord que sigui així?

Doncs, queda aprovada per assentiment.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS